

CHUCHELENSKÝ ZPRAVODAJ

2 ♦ DUBEN ♦ 2024

OBEC CHUCHELNA

Malá vodní nádrž na Restě

ÚVODNÍ SLOVO ZPRAVODAJE 2/2024

Vážení spoluobčané,

Jsou za námi první tři měsíce letošního roku, je po Velikonocích, začíná snad nejkrásnější období roku. I když zima letos nepřipomínala zimu, jaro je konečně tu! Těšme se z jarních paprsků a přenášejme vnitřní radost i na druhé.

Ukončením uplynulého roku 2023 skončila snad z 90 % rekonstrukce budovy zdravotního střediska. Neskončily však problémy s dokončením i závazky, které jsme občanům před několika léty slíbili. Snad ještě obtížnější je budovu úplně dokončit, zkolaudovat a obsadit personálem. To všechno se děje a bude dít v letošním roce 2024.

V paměti každého jedince zůstávají důležité pracovní, osobní i společenské vzpomínky. I já vzpomínám na jednání s paní MUDr. Danielou Švachovou

o prázdninách v roce 2013, kdy nám oznámila ukončení dětské ordinace v Chuchelné k 31. 8. 2013. Byl to pro nás, s minulým starostou Ing. Josefem Kubným, trochu šok. Muselo uběhnout dalších 10 a půl roku, aby se radost z toho, že Chuchelná má opět znovuotevřenou dětskou ambulanci znovu vrátila. Tento okamžik jsem si připomněl ve středu 17. 1. 2024, kdy MUDr. Jana Stejskalová začala své působení jako nová dětská lékařka v Chuchelné. Všichni občané Chuchelné i z širokého okolí, i já osobně, paní doktorce přejeme, ať rodiče s malými pacienty u ní najdou pomoc a vzájemnou důvěru.

V polovině roku 2022 byl z důvodu rekonstrukce zdravotního střediska přerušen provoz gynekologické ambulance a všechny ženy musely začít jezdit za svým odborným lékařem do Ostravy-Poruby. Dne 7. 2. 2024 nastal obrat a MUDr. Ichnovský i MUDr. Kuras se opět, po 19 měsících, vrátili k radosti

nejen místních občanek, do Chuchelné. Ženy z Chuchelné i širokého okolí již nemusejí jezdit na kliniku Silesia Medical do Ostravy-Poruby, mají zde v Chuchelné veškeré zázemí a věřím, že i v těchto nových prostorách chuchelenské gynekologie se budou dobře cítit. I jim přejeme klidné služby a mnoho spokojených maminek a pacientek.

Z technických důvodů byl posunut termín 1. 2. 2024 pro otevření masážních a kosmetických služeb, a to na 7. kalendářní týden 2024. Renata Meiselová, Lucia Návratová, Martin Hiltavský i Hana Jančaříková si okamžitě upravili své salóny dle potřeb a ihned začínali vítat své klienty. Pevně věřím, že do nových krásných prostor zavítají i další jejich potencionální zákazníci.

V dalších měsících bychom chtěli obsadit i dosud volné prostory lékárny, zubní ambulance i obecní knihovny. Začátkem roku jsme začali jednat se zástupci lékárenské společnosti Sanovia. Z ní vyplynulo, že otevření nové lékárny v obci by se mělo uskutečnit do října letošního roku. Začali jsme jednání s firmou zajišťující vybavení zubních ordinací i s personálem. Na tuto ambulanci s akreditačním střediskem, která by měla být zprovozněna do konce roku 2024, se těší snad všichni občané Chuchelné i širokého okolí. Potěšitelné je, že budova a provoz byly do konce února 2024 zkolaudovány a obecní účet navýšila částka dotace na rekonstrukci ve výši 3 834.021,47 Kč, do konce tohoto roku ještě dotace na fotovoltaiku ve výši 485.132,04 Kč a dotace na knihovnu ve výši 224.000 Kč. Když se vše podaří, mohli bychom začátkem příštího roku 2025 mít zaplněné všechny prostory budovy, což nikdo ani ve snu nepředpokládal.

Rekonstrukce zdravotního střediska je jen jednou z akcí, které jsou dle rozpočtu obce na rok 2024 naplánovány. Dokončit by se mělo oplocení místního hřbitova, výstavba kolumbária a oprava komunikací na tomto smutečním místě. Z velkých akcí jsme měli naplánovanou největší stavební akci tohoto roku, a to odkanalizování Resty. Bohužel z důvodu neposkytnutí dotace se musí tato stavba odložit o další rok a podat nová žádost o dotaci. Nemá cenu vysvětlovat, že Státní fond životního prostředí hledá důvody k vyřazování projektů, neboť stát ministerstva „očesal“. Z projekčních prací bychom chtěli získat stavební povolení na novou točnu autobusů u vlakového nádraží a akci realizovat v roce 2025.

Člověk musí zažít vše. Zasluhou bývalého nájemníka obecního bytu, který byl exekučně vystěhován v květnu 2022, jsme se s místostarostou ocitli v pátek 16. 2. 2024 na dražbě jeho movitých věcí v Přerově, které nám zanechal v obecních prostorech a neměl zájem si je převzít. Věci byly vydraženy v náš prospěch a tím byla udělána tlustá čára za touto nechutnou kauzou. Opět další životní zkušenost...

Rada obce Chuchelná letos zasedala šestkrát, a nejen zdravotním střediskem se musela zabývat. Výpovědi paní účetní k 31. 1. 2024 jí přibyl další problém, za dva měsíce zajistit adekvátní náhradu. Do výběrového řízení na toto pracovní místo se přihlásila jen jediná uchazečka, slečna Ing. Natálie Komárková

z Chuchelné. Po prověření odborných znalostí byla výběrovou komisí přijata a nastoupila na tuto důležitou pozici k 1. 3. 2024.

Obecní zastupitelstvo se sešlo na společném zasedání jednou, a to 13. 3. 2024. Hlavním bodem bylo projednání a schválení Závěrečného účtu, účetní závěrky a hospodaření obce velmi úspěšného roku 2023. Po několika pozměňovacích návrzích byly schváleny i nové odměny neuvolněným zastupitelům.

Jak jsem již předepsal v minulém zpravodaji, byla občanům Chuchelné ve středu 27. 3. 2024 dána možnost vyjádřit se k možnosti výstavby větrných elektráren na katastru obce. Setkání v Kulturním domě se zúčastnilo cca 30 občanů, kteří byli seznámeni nejen s technickými parametry a možným schvalovacím procesem. O dalším postupu v této otázce budete i nadále informováni v následujících zpravodajích. Presentace z této besedy se objeví v krátké době i na našich webových stránkách.

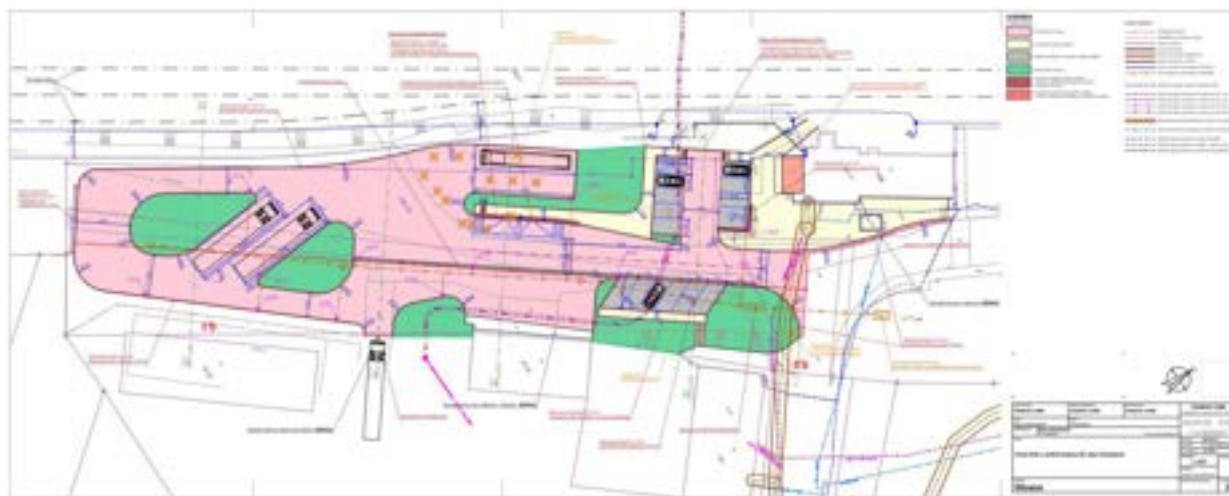
V posledním Zpravodaji jsme ukončili vyprávění životních vzpomínek pana Huberta Návrata z Chuchelné. V tomto čísle bychom chtěli na další vzpomínky navázat, a to částí života Andělína Küffla z let 2. světové války. Tyto zápisky se po jeho náhlé smrti v roce 2012 dostaly ke kronikářce Regině Olejákové, která je jazykově upravila. Jelikož jsem pana Andělína také znal, nechal jsem v roce 2015 pro jeho přátele na památku vytisknout 50 ks brožurek vzpomínek. Aby se jeho odkaz doby šířil dál, předkládáme tyto zápisky i Vám, čtenářům našeho Zpravodaje. Doufám, že se Vám i toto čtení bude líbit.

Jak ten čas letí. V únoru letošního roku jsme si připomněli 40. výročí tragického úmrtí kněze P. Vladimíra Valenty. Jak píše bývalá kronikářka Regina Olejáková, na dobré lidi se nezapomíná...

Před dvěma léty jsem Vás informoval o vypáčení a vybrání pokladničky místního kostela a odcizení pokladničky z Mauzolea. Totéž se opakovalo po dvou letech znovu!! Tímto bych opět apeloval na všechny občany, aby při jakékoliv podezřelé činnosti neznámých osob v obci okamžitě informovali Policii ČR v Kravařích nebo volali na obecní úřad starostovi. Telefonní čísla lze získat na internetových stránkách, nebo jsou k dispozici v místním kalendáři.

Milí spoluobčané, začínají nejkrásnější jarní a letní měsíce roku. Užijme si je ve zdraví, nemysleme jen na sebe. Přispějme svým každodenním počínáním nejen ke své radosti, ale ku prospěchu všech ostatních.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta obce, starosta@chuchelna.com

Návrh točny u vlakového nádraží

UPOZORNĚNÍ - INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Úřad práce ČR – Kontaktní pracoviště Kravaře
Bezručova 542/10
747 21 Kravaře

Úřad práce ČR

Úřad práce České republiky Krajská pobočka v Ostravě, Kontaktní pracoviště Kravaře sděluje, že pracoviště, na kterém se vyplácí dávky státní sociální podpory (vyplácí se dávky přídatků na dítě, rodičovský příspěvek, příspěvek na bydlení, porodné, pohřebné a dávky pěstounské péče), v současnosti v budově na Náměstí 29, Kravaře, bude v provozu do 29. února 2024 . Od 1. března 2024 si občané města Kravaře a jeho správního obvodu (obce Chuchelná), budou moci tyto dávky vyřídit v budově na adrese Bezručova 542/10, Kravaře, kde se již žádá o dávky v nezaměstnanosti, dávky dle zákona o pomoci v hmotné nouzi a dávky pro osoby ze zdravotním postižením.

Ing. Petr Šimeček
Vedoucí kontaktního pracoviště

T: +420 950 142 331, M: +420 773 784 138, E: petr.simecek@uradprace.cz

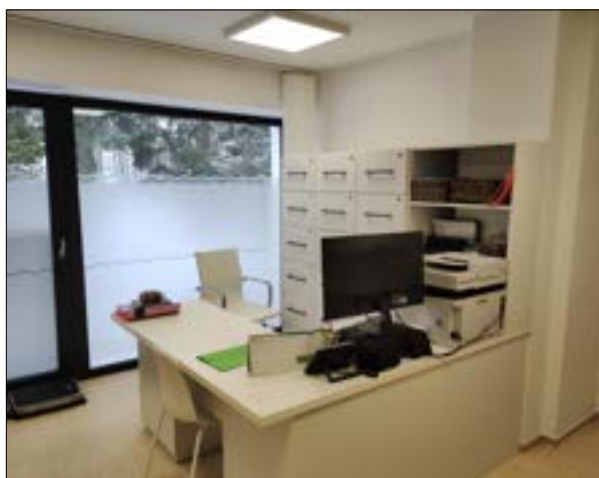
OTEVŘENÍ DĚTSKÉ AMBULANCE

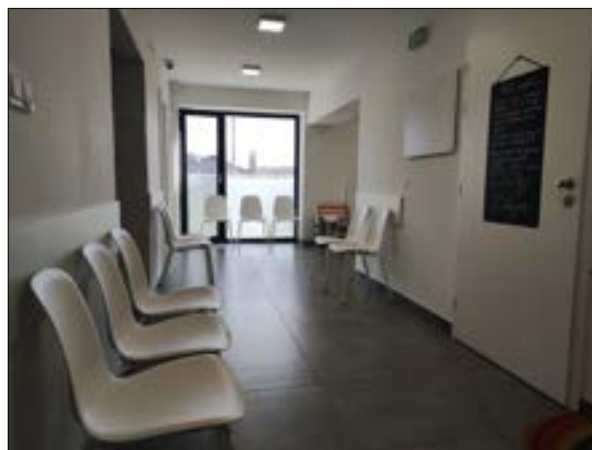
První pacient

Ordinace dětské lékařky

Místnost dětské sestry

Čekárna

7. PRAVODAT

OTEVŘENÍ GYNEKOLOGICKÉ AMBULANCE

OTEVŘENÍ MASÁŽNÍCH A KOSMETICKÝCH SLUŽEB

ORIENTAČNÍ TABULE		
2. patro		č. dve
	Byt lékaře	7
	Rehabilitace, masáže	6
	Kosmetika, masáže	5
	Kosmetika, manikúra, pedikúra	4
1. patro		
	Gynekologická ambulance	3
	Zubní ambulance	2
přízemí		
	Lékárna	1

CHUCHELNĚNSKÝ

ZÁMĚR PRONÁJMU BUDOVY KULTURNÍHO DOMU

Obec Chuchelná v souladu s § 39, odst. 1 zákona č. 128/2000Sb., o obcích (obecní zřízení) ve znění pozdějších předpisů* zveřejnila

záměr pronájmu budovy kulturního domu č.p. 26, ul. Komenského, Chuchelná (restaurace včetně přísálí a kuchyně)

na pozemku p.č. 73/1, k.ú. Chuchelná k podnikatelské činnosti.

Zadavatel výběrového řízení:

Obec Chuchelná, K. M. Lichnovského 10, 747 24 Chuchelná, IČO: 00300161

Kontaktní osoba:

Ing. Rudolf Sněhota – starosta obce, mob.724180678, e-mail: starosta@chuchelna.com

Prohlídku nebytových prostor je možné si domluvit po telefonické domluvě do 20.8.2024.

Pronajímaná nemovitost:

Budova na pozemku: p.č.73/1, k.ú. Chuchelná

Adresa: Komenského 26, 747 24, Chuchelná

Definování místností : kuchyně, výčep, extrovka, šatny, chodba, sociální zařízení muži/ženy, pivní sklep, úklidová místnost se sociálním zařízením

Požadavky zadavatele:

- 1) Nájemní smlouva bude uzavřena na dobu neurčitou s roční výpovědní dobou.
- 2) Nájemné dle nabídky pronajímatele.
- 3) Výše nájemného může být každoročně, po uplynutí 12 po sobě jdoucích měsíců od uzavření nájemní smlouvy upravena tak, že nájemné za předchozí období bude násobeno koeficientem růstu nájemného, vyjadřující mírou inflace.
- 4) Nájemce hradí výdaje za elektrickou energii, plyn, vodné, stočné, autorská práva pro televizní vysílání, opravy provozního vybavení do výše 5.000,-Kč za kalendářní rok a další služby nakoupené za účelem souvisejícího s provozem restaurace. Tyto specifické podmínky se stanou součástí nájemní smlouvy.

Kvalifikační předpoklady:

- 1) prokázání kvalifikačních předpokladů – praxe v oboru
- 2) Doložené úředně ověřené kopie živnostenského listu případně výpisu z obchodního rejstříku
- 3) Výpis z Rejstříku trestů ne starších 30 dnů

Nabídka musí obsahovat:

- 1) Nabídka celkového měsíčního nájmu.
- 2) Popis využití nebytových prostor a provozní součinnost s pronajímatelem
- 3) Plná adresa žadatele

Zájemci, kteří podají nabídku na pronájem předloží nabídku nájemní ceny v zalepené obálce na sekretariát OÚ Chuchelná nebo datovou schránkou nejpozději do 31.8.2024 do 12,00 hod.

Zadavatel si vyhrazuje právo kdykoliv výběrové řízení zrušit, vyloučit zájemce, který nesplňuje podmínky výběrového řízení, případně nevybrat žádného nájemce.

7. PRÁVODAT

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA V CHUCHELNÉ 2024

V letošním roce se Tříkrálová sbírka v Chuchelné uskutečnila ve dnech 5. – 7. 1. 2024. V těchto dnech procházelo Chuchelnou devět skupinek pod vedením vedoucích Renáty Kamrádové (Vojtěch Kamrád, Šimon Bernát, Filip Halfar), MUDr. Lucie Červinkové (Amálie a Sofie Červinkové, Soňa Prasková), Mgr. Lenky Kašné (Marie a Petra Kašné, Adria Rozkošná), Denisy Rolné (Taťána a Tadeáš Rolní, Tobiáš Molitor), Jany Jiříkové (Kryštof a Štěpán Jiříkovi, Matouš Bernát), Milady

Meinhardové (Eliška Meinhardová, Ella Halfarová, Gabriel a Eliáš Meričkovi, Šimon Jakš), Mgr. Elišky Suchánkové (Tomáš a Dominik Suchánkovi, Kristýna a Aneta Borovičkoví) a Lenky Stoškové (Adam a David Stoškovi, David Prasek). a Renáty Štefkové (Sára Štefková, Ema Lukášková a Viola Kotrčová). Vybralo se nejvíce od roku 2010, a to 95.348 Kč. Velký dík patří hlavně koordinátorce Miladě Meinhardové, všem malým koledníkům i jejich vedoucím.

Děkujeme všem, že jste přispěli na dobrou věc.

Finanční částky vybrané v Chuchelné v letech 2010–2024

- 2010 – 41.075 Kč
- 2011 – 41.904 Kč
- 2012 – 41.978 Kč
- 2013 – 45.193 Kč
- 2014 – 49.135 Kč
- 2015 – 48.614 Kč
- 2016 – 48.819 Kč
- 2017 – 55.025 Kč
- 2018 – 53.757 Kč
- 2019 – 63.221 Kč
- 2020 – 72.726 Kč
- 2021 – 44.100 Kč
- 2022 – 83.958 Kč
- 2023 – 81.771 Kč
- 2024 – 95.348 Kč

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

OBEČ	Částka	OBEČ	Částka
Antošovice	17 480,00 Kč	Kravaře, včetně Koutů a Dvořiska	347 274,00 Kč
Bělá	32 054,00 Kč	Ludgeřovice	237 402,00 Kč
Bohuslavice	164 123,00 Kč	Markvartovice	109 029,00 Kč
Bolatice Borová	249 944,00 Kč	Píšť	147 828,00 Kč
Darkovice	103 537,00 Kč	Rohov	43 015,00 Kč
Dolní Benešov Zábřeh	201 803,00 Kč	Strahovice	70 136,00 Kč
Hať	159 100,00 Kč	Sudice	47 921,00 Kč
Hlučín - Bobrovniky	61 537,00 Kč	Šilheřovice	98 136,00 Kč
Hlučín - Darkovičky	116 760,00 Kč	Štěpánkovice	210 293,00 Kč
Hlučín - město	381 706,00 Kč	Třebom	11 126,00 Kč
Chuchelná	95 348,00 Kč	Vřesina	104 985,00 Kč
Kobeřice	205 725,00 Kč	Závada	42 608,00 Kč
Kozmice	131 381,00 Kč		

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ DLE NOVÉHO ZÁKONA O ODPADECH

Dne 1. 12. 2020 byl Poslaneckou sněmovnou schválen nový zákon o odpadech č.541/2020 Sb., jehož účinnost byla stanovena od 1. 1. 2021 a který vychází z aktuální legislativy EU. Nový zákon výrazně zpřísňuje nakládání s odpady, přičemž základní myšlenkou je odpady více recyklovat nebo energeticky využívat a méně skládkovat.

V současné době se v ČR skládá polovina komunálních odpadů. Na skládku bude od 1. 1. 2030 zakázáno ukládání využitelných odpadů, které nebudou splňovat přísná kritéria stanovená zákonem.

Ke splnění takového ambiciózního cíle by mělo přispět především podstatné zlepšení třídění komunálního odpadu.

Obec bude mít povinnost zajistit, aby odděleně soustředěvané recyklovatelné složky komunálního odpadu tvořily v letech 2025–2029 alespoň 60 %, v letech 2030–2034 alespoň 65 % a po roce 2035 alespoň 70 % z celkového množství komunálních odpadů, kterých bude obec v daném kalendářním roce původcem. Míra separace komunálního odpadu se určí jako podíl množství odděleně sbíraného recyklovatelného odpadu v obci (papír, plast, sklo atd.) a celkové produkce komunálních odpadů v obci. V obci Chuchelná jsme v roce 2022 dosáhli 51% recyklace, v roce 2023 to bylo jen 47 %!!! V případě neplnění separačních cílů se obec dle § 112 zákona o odpadech vystavuje riziku sankcí až do výše 200 tis Kč za každý rok neplnění. Plnění těchto cílů bude samozřejmě vyžadovat vznik nových zpracovatelských kapacit, které v tuto chvíli nejsou k dispozici. Je potřeba si také uvědomit, že recyklace nebude zadarmo, takže se můžeme připravit na postupné zdražování.

V souladu s evropskými recyklačními cíli nový zákon o odpadech zavede postupné zvyšování poplatku za ukládání využitelných a recyklovaných odpadů na skládky, a to ze současných 500 Kč za tunu až na 1850 Kč v roce 2030. Za zvyšováním poplatku stojí zase motivace pro odklonění využitelných a recyklovaných materiálů ze skládek a nastartování recyklačního průmyslu.

TABULKA č. 1

Rok	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2029
Množství odpadu na obyvatele v kg	170	160	150	140	130	120	120

Nový zákon o odpadech zavádí k podpoře třídění v obcích tzv. třídicí slevu. Na tu dosáhnou všechny obce a bude pouze na nich, jak dlouho budou tuto slevu v daném roce čerpat. Sleva bude vztažena k množství odpadů uložených na skládky za rok a obyvatele. Množství těchto odpadů se bude sledovat v kg na obyvatele, přičemž toto množství se bude každoročně snižovat.

Pro představu uvádíme, že za rok 2023 občané Chuchelny vyprodukovali 257,14 tun směsného komunálního odpadu a 21,36 tun objemného odpadu, tedy celkem 278,5 tun. Pokud toto číslo vydělíme 1278 obyvateli obce, vyjde nám produkce 217,9 kg/osobu. Takže jsme o 37,9 kg/osobu nad limitem v tabulce v roce 2023. To si už v dalších letech nemůžeme dovolit!!!

TABULKA č. 2

Rok	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030 a dále	2030 a dále
Využitelné odpady v Kč/tunu	1250	1500	1600	1700	1800	1850	1850	1850
Zbytkové odpady v Kč/tunu	500	500	600	600	700	700	800	800

Pro rok 2024 se bude kalkulovat s množstvím odpadu ve výši 170 kg na obyvatele. Počet obyvatel Chuchelny byl k 1. 1. 2024 1283 obyvatel. Součin těchto čísel dává 218,11 tun. Podle zákona se na toto množství bude vztahovat třídicí sleva a poplatek 500 Kč/t bude obci fakturován o výše tohoto množství. Pokud se toto množství překročí, bude už obci fakturováno 1000 Kč/t. V loňském roce jsme za prosinec 2023

už museli platit zvýšenou sazbu!! V dalších letech se bude množství odpadu na obyvatele snižovat a poplatky za ukládání zvyšovat! Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem bude žádoucí i nadále zvyšovat úroveň třídění komunálních odpadů v naší obci. V porovnání s okolními vesnicemi na tom nejsme zrovna nejlépe. O dalších skutečnostech a novinkách Vás budeme informovat i v následujících Chuchelenských zpravodajích.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

Co to vlastně ta deratizace je? Je to proces likvidace krys a jiných hlodavců (potkanů, myší, křečků) různými prostředky, zejména ve skladech a prostorách obývaných, užívaných lidmi či hospodářskými zvířaty, jejich likvidace ve volné přírodě. Deratizace se podle použitých prostředků dělí na mechanickou (užívající pasti na myši a podobné technické prostředky), chemickou (užívající jedy, nazývané rodenticidy), případně deratizaci dalšími metodami (rozšíření chorob mezi populaci hlodavců, eventuálně využití jejich přirozených nepřátel, např. koček). Tato činnost se provádí za účelem ochrany lidského zdraví a zabránění ekonomickým škodám. Pravidelné provádění slouží jako prevence v zajištění objektů proti vnikání hlodavců, znemožnění jejich zahnízdění, odstranění zdrojů potravy, a především zabránění vzniku a šíření infekčních nemocí lidí. Obec Chuchelná od podzimu 2016 dvakrát ročně zajišťuje hubení potkanů odbornou deratizační firmou Deratizace 4D z Brna pomocí nastražených návnad. Poslední celoplošná deratizace v obci proběhla dne 8. 9. 2023. Celkem bylo deratizováno 138 šachet. Vyhodnocují se vždy sežrané návnady k celkovému počtu podaných návnad.

S ohledem na dřívější výsledky dopadly hodnoty deratizace 2023 až překvapivě pozitivně. Jedná se o nejlepší hodnoty za celou dobu sledování a o procentuálně „ideální“ a cílový stav. Pokud by takové výsledky pokračovaly i nadále a nejednalo by se o výjimku, pak by šlo doporučit omezování rozsahu deratizace. Ze statistiky podzimních měsíců je nepochybnitelné zlepšení výskytu z cca 60% a více v letech 2016-2020 na současných 30-40%. Výskyt se tak povedlo za sedm let snížit o podzimních o polovinu. Nyní byly zjištěny jen slabší ložiska v oblasti ulic Mírová, Petra Bezruče, Kopaniny, Družstevní. Pozornost by bylo dobré zaměřit také na oblast ulice Křížkova po železniční stanici. Zde byl požer nástrah prakticky 100%, přičemž už v historii zde na ulici Křížkova problém byl. Z důvodu udržení alespoň současného stavu a vzhledem k výsledkům je doporučeno pokračovat

v pravidelné deratizaci 2krát ročně.

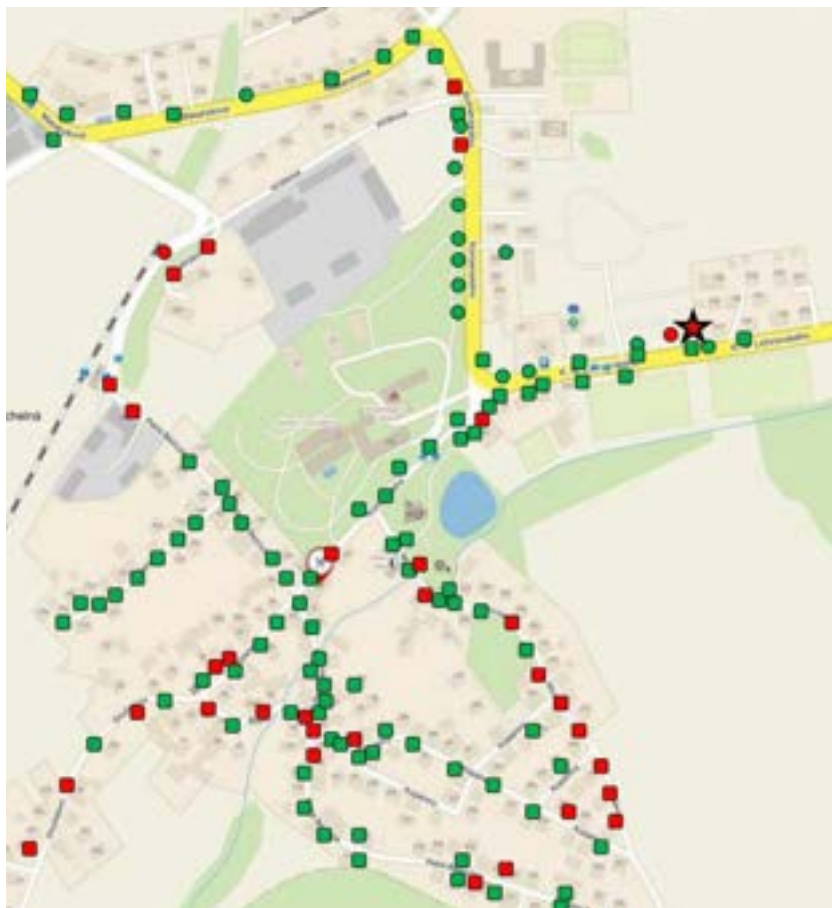
Je třeba o těchto věcech i mezi občany mluvit, nestydět se za to, že mi běhají potkani po pozemku a problém řešit. Nejčastěji se tito hlodavci nachází v místech, kde mají dostatek potravy, hlavně u chovatelů slepic a drůbeže. Je proto nutné krmení schovávat, i když to někdy nemusí stačit. Potkani jsou schopni potravu získat i v uzavřených prostorách.

Žádáme tímto občany, aby o problému výskytu těchto hlodavců, v jakékoliv lokalitě obce, kontaktovali starostu obce, tel. 724 180 678. Návnady na hubení hlodavců jsou k dispozici zdarma u starosty nebo pracovníků obce.

Výsledky deratizace v obci Chuchelná

- jaro 2017 – 45 %
- jaro 2018 – 41 %
- jaro 2019 – 59 % bez děr
- jaro 2020 – 40 % + 1 díra
- jaro 2021 – 68 % bez děr
- jaro 2022 – 55 % + 1 díra
- jaro 2023 – 47 % + 2 díry
- podzim 2016 – 67 %
- podzim 2017 – 61 %
- podzim 2018 – 35 %
- podzim 2019 – 63 % + 1 díra
- podzim 2020 – 62 %
- podzim 2021 – 31 % + 1 díra
- podzim 2022 – 42 % + 2 díry
- podzim 2023 – 25 % + 1 díra

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

KULTURA A SPOLEČENSKÝ ŽIVOT

KULTURNÍ ŽIVOT V OBCI NA POČÁTKU ROKU 2024

Novoroční koncert

První kulturní akcí nového roku byl koncert Žesťového kvintetu z Opavy, kterého jsme se mohli zúčastnit hned první novoroční neděli. Na programu byly skladby starých mistrů z různých časových období a známé koledy. Posluchačů, jako už v naší obci tradičně, nepřišlo mnoho, přesto byl koncert velmi pěkný a každý, kdo přišel, odcházel povznesen a obohacen. Na závěr koncertu jsme podávali tradiční novoroční punč.

Společenskou akcí zimního období jsou společenské plesy, letos jsme se mohli zúčastnit čtyř plesů a dětského karnevalu.

Obecní ples tentokrát sezónu zahajoval. Obsazenost plesu byla ovlivněna i právě probíhající chřipkovou epidemií, ale ples měl velmi dobrou náladu, do programu přispělo i předtančení profesionálních tanečniců z taneční školy z Hlučína. Tombola byla tradičně velmi bohatá i hosté z družební Chuchelny si nějaké ceny odvezli.

Další ples pořádalo Sdružení rodičů, po několikaleté odmlce pak následoval Ples zdravotníků a sezónu uzavíral Myslivecký ples s pochováním basy. V minulosti mnoho plesových sezón zahajoval Ples seniorů, který letos organizován nebyl z důvodů výměny dlouholetého vedení Klubu seniorů. Doufáme, že se jim v příštím roce opět podaří jejich ples znovu připravit.

Pro jarní období plánujeme koncert Pěveckého spolku slezských učitelek a smíšeného sboru Luscinia Magna v neděli 19. 5. 2024. Doufám, že se koncertu ten-

tokrát zúčastní více posluchačů, jedná se o velmi známá a oceňovaná pěvecká uskupení s výbornou prezentací sborového zpěvu

S přáním krásného jara za Kulturní komisi obce Ilona Nedvědová

Dětský maškarní ples

Obecní ples

Myslivecký ples s pochováním basy

VÍTÁNÍ JARA S JOSEFEM 2024

V pátek 22. 3. 2024 navázali Josefové z Chuchelné „Vítání jara s Josefem“ z let 2016, 2017, 2019 a 2022-2023. Josefů každým rokem ubývá, v letošním roce má obec Chuchelná v evidenci obyvatel dvacet devět mužů a jednu ženu s tímto krásným jménem s věkovým průměrem 67 let. Nejstaršímu Josefovi je 83 let, nejmladšímu 20 roků. Z celkového počtu je již 23 důchodového věku. V roce 2022 přišlo oslavit tento svátek 10 Josefů a jedna Josefinka, v roce 2023 se zvýšil počet oslavenců na čtrnáct, letos nás bylo dvánáct. Akce se i letos uskutečnila v restauraci „U Nevřelů“, kde mohli všichni

ni přítomní oslavit svůj svátek a zavzpomínat na lepší časy. K poslechu a tanci hrál na harmoniku Josef Česka. Akce se zúčastnil i starosta obce, popřál všem Josefům k svátku, poděkoval za činnost v obci a popřál všem pevné zdraví.

Organizátoři povedené akce děkují Ing. Marcelu Mráčkovi za přípravu pohostění a všem ostatním za účast a veselou společnost. Věříme, že se tradice bude pokračovat i v dalších letech a již nyní se těší všichni Josefové a Josefa na příští rok.

Josef Oleják, Josef Česka

BLAHOPŘÁNÍ

Jubilanti obce Chuchelná, kteří oslavili svá životní jubilea

LEDEN	ÚNOR	BŘEZEN
Leopold Sněhota 70 let	Vlasta Danelová 75 let	Bernard Herudek 70 let
Anna Piekarczyková 70 let	Lydia Němcová 80 let	Josef Kamrád 75 let
Jana Rybenská 75 let	Josef Kozubí 81 let	Josef Matucha 80 let
Františka Lokajová 80 let	Hildegarda Kostřebová 84 let	Helga Skibová 82 let
Jindřich Janík 83 let	Jiří Gill 88 let	Miloslav Nepil 82 let
Hubert Návrat 85 let	Manfréd Nevřela 89 let	Leopold Šimek 83 let
Ida Jakšová 85 let	Emilia Komárková 93 let	Josef Drastík 83 let
		Krista Krakovková 85 let

Plesali jsme v Chuchelné

Na konci roku 2023 jsme přijali oficiální pozvání na Obecní ples do Chuchelné na Hlučínsku a ve dnech 19.–21. ledna 2024 jsme se se zástupci vedení Chuchelny po roční pauze opět vydali na návštěvu do víc jak 300 km vzdálené obce, s níž naši Chuchelnu pojí dlouholeté partnerství.

V programu letošního výletu do Chuchelné na nás kromě

účasti na tradičním Obecním plesu, který se uskutečnil v příjemném prostředí místního kulturního domu hned v pátek v podvečer, čekala i sobotní prohlídka místního zdravotního střediska, které prochází komplexní rekonstrukcí, vycházka po obci a jejím blízkém okolí a v neposlední řadě výlet na Státní zámek Hradec nad Moravicí.

Zde se nás ujal místní kastelán a v rámci krátké prohlídky nám prozradil několik historických faktů o zámku jako takovém, zdejších hradních pánech. Areál malebného zámku je rozsáhlý a jeho

výraznou novogotickou část – tzv. Červený zámek, který v sobě skrývá původní konírnu a kočárovnu, si na první pohled musí zamilovat snad každý návštěvník.

Po prohlídce areálu už na nás čekal další bod pečlivě připraveného programu – návštěva nedalekého sportovního komplexu Buly Aréna v Kravařích, kde

jsme se nejenom ohřáli a dobře najedli, ale odehráli zde i přátelský turnaj v bowlingu. S přáteli nám den utekl jako voda a sobota byla za námi.

Nedělní ráno dávalo tušit, že odjezd se blíží. Poté, co jsme opustili zázemí penzionu v Krzanowicích, ve kterém při

svých návštěvách Chuchelné pravidelně nocujeme, nás čekala ještě kratičká návštěva chuchelenského kostela a přilehlé kaple a rozloučení s našimi hostiteli.

Eva Peřtová, starostka obce Chuchena: „S každou další návštěvou v Chuchelné

se znovu přesvědčuji o tom, že partnerství s Chuchelnou si zaslouží nejenom udržet, ale také dál rozvíjet. Vzájemně se učíme, podporujeme a inspirujeme. Chuchelenští se postupem času stali našimi dobrými přáteli a já se moc těším na to, až je na oplátku za jejich pohostinnost přivítáme na některé z našich akcí plánovaných na rok 2024.“

Renata Coufalová
Bc. Eva Peřtová –
Chuchelna pod Kozákovem

CHUCHELNÝ

ZŠ A MŠ CHUCHELNÁ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

kuchařky připravují různé ovoce, zeleninu, saláty. Tím nám zpestřují jídelníček a přispívají ke zdravému stravování. Děti si mohou vzít, na co mají chuť, a samy se obslouží (což je velmi baví). Také jsme v rámci pěstitelských prací vyrobili další vyvýšené záhony, ve kterých budeme pěstovat zeleninu, kterou chceme přispět do salátového baru.

I v druhém pololetí probíhají školní a okresní kola olympiád z různých naukových předmětů. Letos se úspěšně prosadili někteří žáci v okresních kolech a zajistili si postup do krajských kol soutěží z dějepisu, zeměpisu, anglického jazyka a ruského jazyka. Jeden žák dokonce postoupil do celostátního kola v soutěži „Hledáme mladého chemika“! Všem moc gratulujeme a držíme jim pěsti v dalších kolech... Také se připravujeme a pilně trénujeme na školní akci „Talent roku“, která proběhne před Velikonocemi. Výsledky soutěže se dozvíte v dalším čísle zpravodaje. V průběhu března rekonstruuje sportovní šatny a sklad učebnic ve sklepních prostorech.

Zeleninový bar

Od ledna máme v jídelně nový samoobslužný bar, do kterého nám paní

Herna pro děti

V lednu jsme ve sklepních prostorech otevřeli novou hernu pro žáky, kde mají k dispozici pingpongový stůl, stolní fotbal a deskové hry. Do herny mohou žáci chodit o velké přestávce a po vyučování, během čekání na kroužky nebo autobusy. Na opravách sklepů se podíleli sami žáci pod vedením pana učitele Jaromíra Musily a pana školníka Michala Valigury.

Divadlo ve škole

Ve středu 31. 1. před předáním pololetního vysvědčení čekalo všechny žáky divadelní představení „za odměnu“ za jejich půlroční práci. Pro děti na 1. stupni ZŠ i pro děti MŠ bylo připraveno představení s názvem Bajky pana Ezopa aneb Dávná moudra věčně platná, které bylo tvořeno třemi bajkami s patřičným poučením na závěr. Žáci 2. stupně zhlédli představení Don Quijote de la Mancha.

Maškarní ples

V neděli 11. 2. 2024 se v Kulturním domě v Chuchelné konal tradiční Maškarní ples pro děti pořádaný Spolkem rodičů při ZŠ. Program pro děti letos vytvořila paní Jana Jiřiková s pomocnicemi Nicolle a Julií – a bylo to naprosto skvělé, jak plynulo z mnoha ohlasů dětí i rodičů! Děti si užily tanec i netradiční soutěže, využili jsme i nově instalovaný projektor s plátnem. Masky dětí byly moc pěkné a některé velmi nápadité – vybrat ty nejpěknější měli za úkol rodiče, kteří hlasovali pomocí lístečků. Ocenění letos získaly tyto masky: 1. místo Hasičské auto, 2. místo Dalmatinci, 3. místo Roblox. K občerstvení si všichni mohli dát sladké i slané dobroty, no a samozřejmě nechyběla malá ani velká tombola! Cen bylo velmi mnoha snad nikdo nedešel s prázdnou. Děkujeme všem sponzorům, aktivním organizátorům, a hlavně všem rodičům, prarodičům a dětem – zkrátka všem, kteří přišli.

Projekt „Suchý březen“ neboli DIGITÁLNÍ DETOX

Pojem „Suchý únor“ je již poměrně známým termínem. Je to výzva, challenge, předsevzetí, snaha něco si dokázat... My jsme tímto inspirovali pro projekt „Suchý březen“ jako kohokoli dalšího. Výzvu dokázat SÁM SOBĚ, že nejsem otrokem digitálních technologií, ať už je to telefon,

tablet, počítač, herní konzole... Že jsem stále ještě pánem svého času a svého života. Pánem – a ne otrokem závislostí. Nestanovili jsme si žádné jednotné limity, příkazy či zákazy, ale dali si za úkol zkusit každý sám pro sebe v libovolném rozsahu zredukovat množství času, které trá-

vím na těchto zařízeních... a využít získaný čas smysluplně tak, abychom z toho my sami měli radost! Digitální technologie už nikdy ze svého okolí nedostaneme. Proto NEZAKAZUJME, ale UČME SE S NIMI ŽÍT a NENECHAT JE VLÁDNOUT.

ŠKOLNÍ DRUŽINA

V družině se nenudíme!

V naší školní družině jsme pořád plní energie, proto o zábavu není nouze. V zimních měsících trávíme většinu času ve vnitřních prostorách družiny, kde hrajeme nejrůznější hry, předvádíme divadlo, zkusili jsme si zahrát na indiány a postavit tee-pee nebo vytvořit spoustu jarních ozdob. Co ale máme nejraději? Když vyrazíme na výlet! Navštívili

jsme muzeum v Opavě, vyrazili pěšky z Albertovce do Ko-beřic na přednášku do knihovny. Také jsme prozkoumali lesy v Chuchelné a výlet zakončili na Zbojničce.

Budeme se těšit na další zážitky!

Sára Meinhardová
a Tereza Halfarová
vychovatelky ŠD

OCENĚNÍ PEDAGOGŮ HLUČÍNSKA

Dne 22. 3. 2024, u příležitosti Dne učitelů, si na zámku v Kravařích převzala ocenění za dlouholetou tvůrčí pedagogickou činnost učitelka Mgr. Alena Němcová.

Mgr. Alena Němcová nastoupila jako pedagog na Základní školu v Chuchelné dne 1. září 2013 - právě tuto školu sama v dětství osm let navštěvovala. Před nástupem do Chuchelné působila na školách v Praze a na Slezské univerzitě v Opavě. Od počátku své pedagogické kariéry vyučuje německý jazyk, který je stále jejím velkým koníčkem. Kromě výuky na naší škole lektoruje kurzy na Slezské univerzitě a vede kurzy německého jazyka pro dospělé. V rámci naší školy působí nejen jako učitelka němčiny, ale vyučuje také dějepis, občanskou výchovu, výchovu ke zdraví a výtvarnou výchovu. Aktivně se podílí na přípravě školních projektů pro žáky, organizuje exkurze a přednášky na zajímavá témata ohledně zdraví, prevence rizikových projevů a sociálně patologických jevů. Intenzivně připravuje žáky na účast v různých naukových soutěžích, a díky jejímu vedení se tým naší školy letos stal absolutním vítězem soutěže „Znáš svůj kraj“. Velmi dobře zvládá všechny úkoly, které vyplývají z její práce, a požadavky vedení školy plní nad rámec svých povinností. Paní učitelka Němcová je empatická a přátelská. Pro svou povahu je oblíbená u žáků i kolegů. Po dobu jednoho desetiletí působila jako předsedkyně Spolku rodičů při základní škole, kde organizovala mnoho mimoškolních akcí,

jako jsou např. společenské plesy, maškarní bály a dny dětí. V letech 2018 až 2021 aktivně pracovala ve Školské radě.

Pedagogický sbor ZŠ a MŠ Chuchelná a vedení obce

Letošní zima byla na sníh skoupá, ale my ve školce jsme přesto měli spoustu aktivit a s nimi zážitky, na které se nezapomíná. Tak například další interaktivní divadlo LEADLO, tentokrát s Průzkumníky v lese, pokračování environmentálního vzdělávání s Agenturou ARCAMo zvířátkách v zimě, nebo naši tradiční tematickou vycházku do lesa ke krmelci s dobrotami pro obyvatele lesa. Ve školce nás navštívila paní Blokeschová se svými pejsky a seznámila nás s jejich chovem, výcvikem a celkovou péčí o tyto zvířecí kamarády. Zajímavé bylo povídání o jejich návštěvách ve všech zařízeních, kde přispívají ke zlepšení duševního zdraví klientů.

K zimě patří i karnevalové veselí, a tak i u nás proběhlo pohádkové dopoledne v maskách. Paní učitelky vyzdobily třídy barevným krepovým papírem a děti zase vybarvovaly a zdobily škrabošky, klauny či tematické omalovánky. Doma s rodiči připravily nápadité kostýmy. V očekávaný den se sešli ve školce namísto dětí piráti, kouzelníci, šašci, princezny, různá zvířátka a mnoho dalších pohádkových bytostí. Nechyběly soutěže, zpěv, tanec, zábavné hry a vhod přišlo i pohoštění, které ke karnevalu patří. Za zdařilé dopole-

dne patří poděkování všem učitelkám a rodičům za spolupráci s námi.

V jeden únorový den k nám zavítal opavský hudebník, skladatel, pedagog a autor hudebních publikací Dominik Fajkus se svým vystoupením pro děti s názvem „Za oponou“. Spolu s kamarády z 1. a 2. třídy ZŠ jsme slyšeli dětské lidové písně v jiné podobě. Se zpěvačkou a krásným klavírním doprovodem jsme si tak zazpívali třeba Kočka leze dírou, Holka modrooká, Pec nám spadla, Pod naším okýnkem, Já do lesa nepojezu a další. Hráli jsme i hudební interaktivní hry a tance a atmosféru umocňovaly dobové kostýmy a kulisy. Celý tento hudební projekt jsme si užili a čas strávený s Dominikem byl skvělým zážitkem.

V zimě jsme si moc her na sněhu neužili, přesto několik dětí jejich rodiče přihlásili na lyžařský výcvik. Byli jsme zvědaví, jak to se sněhem dopadne a jak vše bude probíhat. V týdnu od 5. do 9. února jsme každý den po obědě nastoupili do autobusu a spolu se školkou

v Bolaticích vyrazili na Vaňkův kopec do Horní Lhoty u Ostravy. Sníh tam byl a u svahu nás čekali usměvaví instruktoři. Po počátečních obavách a prvním vyzkoušení lyží bez rodičů už šlo všechno hladce. Vždy po rozsvičce děti nejdříve sjížděly malý a ke konci výcviku i velký kopec. Všechny děti se lyžovat naučily a my dospělí jsme jen zírali, jak zvládly závěrečný závod. Třešničkou na dortu byly medaile a odměny pro všechny.

A co bude dál? No přece jaro ve školce. Čeká nás návštěva knihovny v Kobeřicích, divadélka, vystoupení, výlety nejen do přírody...ale to zase až příště.

Alena Valentová,
zástupkyně ředitelky MŠ

ZÁPIS DĚTÍ

K PŘEDŠKOLNÍMU VZDĚLÁVÁNÍ NA ŠKOLNÍ ROK 2024/2025

Úterý 14. 5. 2024 13.00 - 16.00
v mateřské škole

S sebou přineste:

- rodný list dítěte
- evidenční list s potvrzením dětského lékaře o řádném očkování
- vyplněnou žádost o přijetí dítěte do MŠ

Formuláře si můžete vyzvednout v MŠ Chuchelná nebo stáhnout na www.jscuchelna.cz

Cestička ke hradu

Prokličuj s kamarády a najdi správnou cestičku ke hradu.

Deset rozdílů

Najdi deset rozdílů v obrázcích

Matematická křížovka

Doplň chybějící čísla a znaménka.

Sudoku

Dopiš čísla 1 – 9 do tabulek tak, aby v každé řadě, sloupci a čtverci bylo každé číslo zastoupeno pouze jednou.

9	7				8			2
		3	4					8
		4		7				
	4		1				2	
			5		4			
	5				6		3	
				1		2		
7					5	8		
3			8				4	

Slovní spirála

Dopiš názvy věcí do spirály tak, aby poslední písmeno jednoho slova bylo stejné, jako první písmeno dalšího slova

V životě se člověk setkává s mnoha lidmi. Někteří projdou jeho životem jen jako letmé setkání, jiní v nás zanechají svou stopu na celý život. Jedním takovým člověkem byl také pan farář, arcibiskupský rada P. Vladimír Valenta. V letošním roce jsme si připomněli 40 let od jeho tragického úmrtí.

P. Vladimír Valenta se narodil 28. července 1914 v Žakovcích, okres Přerov. Vysvěcen na kněze byl v průběhu válečného roku 1940. Postupně působil v Mostkovicích, v Olšanech u Prostějova, v Bystřici pod Hostýnem, v Lichnově u Krnova a od 27. 9. 1965 byl ustanoven administrátorem pro farnost Strahovice a Chuchelná. Ihned po příjezdu do Strahovic byl přivítán u fary zástupcem MNV Alžbětou Šafarčíkovou, varhanicí Marií Malchárkovou a dětmi Karlem Malchárkem a Lýdií Praskovou. P. Valenta byl důstojný pán, kterého měli rádi mladí i staří farníci. Svým klidným, rozvázným vystupováním si všechny získal. Za dobu působení v naší farnosti udělil mnoho svátostí křtu, prvního přijímání, připravil k přijetí svátosti manželství, pomazání nemocných a doprovodil na poslední cestu na hřbitov.

Dne 9. 2. 1984 ráno odjel P. Valenta do Olomouce na schůzi autem Škoda 120 a ještě tentýž den měl mít ve Strahovicích v 15,00 hod. pohřeb paní Lucie Obrusníkové. Neštěstí se stalo mezi Dvorcemi a Moravským Berounem, asi 100 m před Čabovou. Po obou stranách silnice byl asi 1 m vysoko sníh, který vítr neustále smetával, jízdní dráha byla poměrně úzká, došlo ke srážce osobního auta s Tatrovou 148. Zpráva z vyšetřování nehody zaznamenala pravděpodobný mikrosopánek P. Valenty. Pan farář měl vnitřní krvácení, strženou ledvinu, žebra zapíchnutá v plicích. Večer došla do farnosti telefonická zpráva, že se kněz nachází v krnovské nemocnici po dopravní nehodě. Následujícího dne byl převezen do nemocnice v Ostravě – Zábřehu, byl v bezvědomí, jeho stav byl velmi vážný,

s téměř žádnou nadějí na život. Všichni farníci se za něj modlili. Tak to Pán chtěl, stala se jeho vůle a dne 23. února 1984 v 21,10 hod. posílen svátostmi jej povolal na věčnost.

Rakev s pozůstatky byla přivezena do kostela ve Strahovicích dne 1. 3. 1984 odpoledne, aby se mohli všichni s oblíbeným duchovním důstojně rozloučit. Smuteční obřady se konaly v kostele sv. Augustina ve Strahovicích dne 2. března v 10,00 hodin. Přišlo tolik truchlících i z okolních vesnic, že se všichni do kostela nevešli. Při mši svaté, celebrowané otcem biskupem za asistence P. Hurníka, faráře z Bohuslavic měl kázání P. Dominik, farář z Ludgeřovic, spolužák P. Valenty. Smuteční projev za farníky přednesl Jan Malchárek.

Po mši svaté byla rakev s ostatky nesena až k farní budově. Poté byla naložena do auta a pomalu jízdou, za doprovodu všech přítomných, doprovázena až na křižovatku. Auto se pomalu rozjelo a za zpěvu mariánské písně se vzdalovalo. Následujícího dne 3. března v 10,00 hodin se konalo rozloučení a smuteční obřady v Blazicích. Mši svatou zde sloužil generální vikář P. Dr. Kručil. I na tuto poslední cestu se jel rozloučit velký počet farníků, ze Strahovic tři autobusy, z Chuchelné jeden a asi 20 osobních aut. Za farníky z Chuchelné se mše zúčastnil Emil Imrich, za občanský výbor ve Strahovicích Jan Drozd.

Na vzácného člověka se nikdy nezapomíná.

V minulém roce se uskutečnila pouť farnosti Strahovice – Chuchelná na sv. Hostýn a při té příležitosti se poutníci zastavili v Blazicích a pomodlili se u jeho hrobu.

Regina Olejáková

	2022	2023
Křty	3	7
Pohřby	6	3
Svatby	4	0
Děti u sv. přijímání	13	0
Děti v náboženství	---	43
Břimování	0	5 (Strahovice)
Účet	1 209 413,-	1 048 054,32
Sbírky celkem		463 877,-
Sbírka na osobu (200)/rok		2 319,-
Dary		222,-
Střecha		322 438,38,-
Dotace od Kraje		---
DMS Fond		-45 750,-
Plyn		-31 495,- (z toho 295,- nedoplatek)
Elektrina		-17 400,-

Vážení a milí čtenáři, jménem všech členů Muzea Chuchelná Vám chci popřát v novém roce 2024 hodně zdraví a pracovních úspěchů. I na letošní rok si náš Klub připravil plán akcí, kterými chce propagovat svou činnost nejen na Muzeu, ale

také mimo něj. Chystáme se propagovat Klub i obec Chuchelnou v celé České republice i v zahraničí.

V minulosti jsme provedli, v rámci svých možností, celkovou rekonstrukci objektu. Přebudovali jsme celé horní patro s novými expozicemi, provedli jsme dále odvodnění ze sklepních prostor. Všichni víme, že budova Muzea je ve špatném technickém stavu. Letos máme v plánu provést rekonstrukci pokoje v bývalé spořitelně z důvodu vnitřní vlhkosti, která našim a zapůjčeným artefaktům

a vystaveným exponátům nedělá dobře. Naším plánem je strhnout podlahovou krytinu a vyrovnávací dřevotřísku, která spíše funguje jako houba a drží vlhkost. Na původní podlahu nanese se gu-moasfalt a zalijeme tenkou vrstvou speciálního betonu. Podlahu následně opatříme dekoračním protiskluzovým nátěrem. Celkový pokoj se vymaluje hydroizolační barvou. Posledním pracovním plánem bude výroba na zakázku nových prosklených vitrín po celém obvodu pokoje s nuceným teplovzdušným prouděním vzduchu. Tím můžeme vystavit velice cenné nové artefakty, které zvýší význam celé expozice. Další novinkou pro letošní rok bude unikátní výstava historických kol, které nám zapůjčil pan Vojtěch Šimeček. Otevření letošní sezony Muzea je naplánováno začátkem května a budete o něm samozřejmě informováni.

Březen 2024

16. 03. – Frýdek Místek boj o Czajankovo Kasárna z roku 1939 – bojová ukázka

Červen 2024

01. 06. – Pražská Rallye - 22. ročník soutěže historických vozidel

29.06. – Tankové dny laugaricio na Slovensku – velká 4denní militární akce

Srpen 2024

D-Day Hel – týdenní bojové ukázky na téma vylodění spojenců – Helský poloostrov u Baltského moře v Polsku

Vysoké Tatry na Slovensku – ukázky bojů SNP Slovenského národní povstání 1944

Září 2024

21. 09. – Spanilá vyjížďka historických vozidel, organizuje Automotoklub Kra-vaře

28. 09. – Oktoberfest – pivní slavnosti v areálu Muzea Chuchelná

Listopad 2024

Halloween s ukončením sezony
Všichni členové Vás tímto zvou na výše uvedené akce a již se těší na jakákoliv setkání nejen s nadšenci vojenské historie.

Kamil Himler – ředitel muzea

Tři kamarádky

Hilda Herudková- Kubná s manželem a dětmi

Byly tři kamarádky, Hilda Herudková, Hilda Klimášková a Hilda Otavová. Všechny stejně staré a všechny tři nezbedné. Nebyly to mé kamarádky, protože jsem měla jiné zájmy. Ony pásaly svá hejna hus na opačné straně dědiny, na Kopanině. Tomu se věnovaly po celé dny. Učení moc nedaly a v hodinách ručních prací jim to také moc nešlo. Paní učitelka Sobotská je

často napomínala za odbytou ruční práci. Ani o vaření se moc nezajímaly. V hlavě měly jen nápady, jak koho napálit.

Roztodivné taškařice se jim v hlavách zrodily hned. Sousedé si nebyli jisti, co zase nekalého vyvedou. Šikovně se vkradly do zahrady a pochutnávaly si na jahodách, a ostatním ovoci. Jednou vymyslely nepochopitelnou věc. Že prý si useknou hlavy. Hned se začaly radit, kdy a kde to provedou. Hilda Otavová dala návrh, že by to šlo u nich doma, neboť mají pořád na dvoře „klapec“ a ostru sekyru. Chybělo jen dohodnout, kdy se celá akce uskuteční. Ale najednou vyvstal problém a Hilda Herudková se ptala: „Kdo setne hlavu té poslední z nás“?

Na to žádná z nich zpočátku nepomyslela. Ale co, však se jistě nějaká rada najde. A opravdu se našla. Starý Otava stojí za oknem, schován za gardinou a bafá ze své fajfky. Pozoruje děvčata, jak obcházejí klapce a jedna z nich třímá v ruce sekyrku. Starý Otava si jen tak pro sebe pomyslí: „To tu ještě něbylo, že by děvuchy chtěly rubač dřevo.“ Ale když po chvilce viděl, jak jedna po druhé kleká a klade hlavu na špapek, ostat-

ní ji ještě upravují do správné polohy, svítlo mu, o co tady jde. Vyběhl ven, chytil tu svou za pačesy, cloumal s ní a křičel: „Co to tu vy nešťastnice robíte?“ Nepustil ji dřív, než se ke všemu přiznala. Ty dvě, když to viděly, vzaly nohy na ramena a schovaly se tak důkladně, že je nemohli dlouho najít. Starý Otava se vypravil k sousedům, aby jim sdělil, co se zde událo. Vše dobře dopadlo, hlavy zůstaly na krku, ale pořádný výprask je jistě neminul.

Kaku

Jak už to na vesnici bývá, rodina, nebo osoba obdrží pojmenování podle události, která zaujala, nebo podle práce, kterou dotyčný vykonával, ale také zkomolením jména. Tak to bylo i s naším „Kaku“. Byl to vysoký, už postarší muž. Často jsme ho viděli, jak kráčí pomalým krokem, ozbrojen kopačkou, která mu sloužila jako kryka, a v druhé ruce nosil nezbytný „eimer“ (kýbl). Cestou z pole ho vždycky něčím užitečným naplnil. Musím přiznat, že jsme jako děti nebyly o nic lepší, ani horší jako jsou dnešní děti. Nevím, co nás k tomu vedlo, ale vždycky jsme za ním pokřikovaly: „Starý Kaku, sedí v maku.“ Samozřejmě, že jsme se dobře schovali za strom, nebo za plot, nebo jsme zalezli do křipopy. Chudák

se zastavoval, rozhlížel kolem dokola, ale nikdy nás namohl vypátrat. Odkud se do vsi přiznal, ani nevím. Vzal si mladou vdovu s malou holčičkou. Prý ji učili, aby mu říkala cvaku, ale děti různě slova komolí, říkala mu Kaku a přezdívkou byla na světě jak pro něho, tak pro celou rodinu. Už to byla stará Kakula, Maryka Kakula, Anna Kakula a nejmladší Luci Kakula. Povídalo se, že si se svou ženou moc dobře nežijí, ale to nás děti pramálo zajímalo. Když se vdala nejstarší dcera Anna, přistěhoval se do domu její muž Albert Hluchník ze Strahovic. Byl to šikovný truhlář, který odváděl prvotřídní práci. Postavil si pěknou dílnu a o své svokry se moc nezajímal. Náš milý Kaku s ním vycházel zadob-

ře a vlastně v něm získal dobrého spojence. Když se dostavily potíže stáří, již tak často z domu nevycházel. Sedával na dvoře pod starou hrušní a dumal nad svým neradostným údělem. Tam se zrodila zvláštní myšlenka. Poprosil zetě, aby mu vyrobil truhlu – rakev. Milý Albert se nejdříve ošíval, snažil se ho nějak povzbudit, ale když viděl, jak je ve svém rozhodnutí neústupný a stále naléhá, mistr konečně svolil. Nyní byl starý Kaku spokojený. „Fater kajs ňum?“ ptá se mladý. Na to byl již stařec dávno připravený. Na půdě uklidil haraburdí a udělal místo na truhlu, ale světe, div se. Na tom by nebylo až tak moc zvláštního.

Od té doby, co byla truhla na půdě, každého večera do ní uléhal. To se brzy rozneslo po celé dědině. Nevím, jestli ho ta zubatá v jeho poslední hodině zastihla tam. Ale jestli ano, tak se splnilo jeho přání. Nechtěl, aby měla rodina po jeho smrti tu nej-

menší práci. Pohřeb proběhl jako každý jiný. Milá vdova uronila na hřbitově několik nezbytných slz, aby ji dědina nepomluvila. Časem se na starého Kaku pozapomnělo, ale úplně z paměti lidí nevymizel. Naše máma vždycky říkali: „Byl to

člověk prostý, ale dobrý.“ Nejednou jsme se sešli na cestě z pole, nebo na pole. „Víš, Maryka, ta moje není osoba zlá, ale na mě sotva kdy laskavě promluví, a děti drží s ní.“ Smutný byl pozemský život tohoto muže. Kdo asi nesl na tom tu hlavní vinu?

Panský statek

Neodmyslitelnou osobou a součástí panského dvora byl hospodář starý Urbas. Měl na starosti „panščarky“, ženy, které denně nastupovaly na polní práce na „panském.“ Úderem sedmé hodiny stály připravené na dvoře statku, vyzbrojené kopačkami, hraběmi, nebo jinou výzbrojí, podle toho, jaká práce na ně na panských lánech čekala. Milý Urbas byl vždy už v šest hodin u dveří inspektora Mikety, kde dostával příkazy, kterou práci je třeba udělat. Byl to člověk moudrý, důsledný, obeznámený s celým rozsáhlým hospodářstvím. Všechny úkoly musely být splněny včas a v nejlepší kvalitě. Netrpěl žádný zmatek, práce byla přesně určena a žádala si od všech zaměstnanců co nejlepší provedení. Urbas dal zvednutím pravice povel k odchodu. Šlo se na příslušné pole a babky se s božským klidem daly do práce. Všechny práce se prováděly ručně, žádná mechanizace ještě nebyla. Ani na chvíli své stádce neopouštěl, trpělivě snášel rozmary počasí, vedro, zimu, déšť a vítr. Onemocnět, to nepřicházelo v úvahu. S sebou měl vždy

masivní kryku, na které měl místo rukojeti upevněné kožené sedátko. Když byl unavený, nohy bolely, vždy si na chvíli sedl, aby nohám ulevil. Babky štěbetaly jako husy a sdělovaly si kdejaké novinky. Když si už vše řekly, nadešla chvíle pro Urbasa. Byl to neúnavný vypravěč a mnoho toho v životě prožil. Vyprávěl tak poutavě, že babky zapomněly na únavu a práce jim šla pěkně od ruky. Popisoval daleké kraje, kde byl na vojně, všechny ty útrapy, ale i veselé historky. Bylo až neuvěřitelné, kolik toho museli obyčejní vojáčky zkusit. Měl doma ženu a dvě dcery. Postavil si pěknou chalupu a vlastnil i kus zahrady. Jak se střídalo roční období, tak byla různorodá také práce na poli. Na jaře se sadily brambory, samozřejmě ručně. Čtyři páry koní a nejméně dvacet panščerek. Práce to byla těžká, každá žena táhla za sebou těžký košík brambor, které pokládala do vyoraných brázd. Nejvíce dostaly zabrat záda, ženy byly večer jako polámané. V červnu přišel čas senoseče. To byla práce příjemnější. Před rozedněním se početná parta sekáčů blížila k nád-

herným, širokým loukám. Tráva se zásadně kosila asi do devíti hodin, dokud byla rosa. Pak nastoupily ženy a rozhrabovaly pokosy trávy. Druhého dne se uvadlá tráva obracela několikrát denně. Když bylo pěkné počasí, usušilo se během tří dní. Pak nastalo svážení do stodol. Senu byla věnována velká péče, neboť kvalitní seno na zimní krmení bylo podmínkou nejlepší užitkovosti celého stáda krav. Než začaly žně, byl zdánlivý odpočinek. Postupně se připravovaly vozy, žebříňáky, pauzy a lana na upevnění vysoko naložených fůr s obilím. To byla práce pro chlapy. Když obilí dozrálo, začalo se kosit, opět vše ručně. Muži kosili, ženy „ubíraly“ a povřísem vázaly obilí do snopů, které se pak stavěly do panáků. Velké stodoly se postupně naplnily až po střechu. V zimě se pak prováděl výmlat. Ke konci žní se již všichni těšili na dožínky. To bylo příprav a shonu. Pečení žnivných koláčů, vaření nezbytného guláše. O život přišlo i několik vepřů, kterých byl ve chlévě dostatek. Tu už panovala jiná nálada než při práci na poli. Den dožínek se kvapem blížil

a nálada byla čím dál veselější. Děvčata zpívala, mládenci je škádli, zdobili žebříňáky a chystali barevné fábory pro koně. Děvčata zdobila hrábě, hoši kosy. Vše muselo být do detailu připravené. Na této slavnosti se podílela celá dědina. Den před dožínkami se zametaly cesty před každým domem, žehlily se sukně i kalhoty. Mládenci se dost nápadně točili okolo děvčat. Děti měly v rukou kytice květin. Všichni se seřadili blízko panského dvora, odkud vyjel ozdobený žeb říňák, pro poslední panáky sena. Ty se naložily na vůz, na ně posadili děti a mládež a čelo průvodu se dalo do pohybu. U panských vrat stála skupinka muzikantů a vyhrávala jeden pochod za druhým. Lidé lemovali cestu od dvora až k fabrice. Každý svým způsobem dával najevo spokojenost a dík za šťastné ukončení žni. Na panském dvoře byla připravena dlouhá řada stolů a lavic. V čele stůl pro úředníky a myslivce. Inspektoru Miketovi byl předán dožínkový věnec, a ten obdaroval každého, kdo mu věnec předával sto korunou. To bylo tehdy celé jmění. Pak nastala zábava. Jedlo se, pilo, tancovalo a zpívalo. Jak přistupovali lidé ke každodenní práci, tak se dovedli i nenuceně veselit. Na své si přišel každý i my děti, když jsme popíjely výbornou limonádu. Jindy byla doma jen voda. O dožínkách se mluvilo ještě několik dní. Vřak bylo o čem.

Sestry

Byla to velmi spořádaná rodina. Zнала jsem je velice dobře. Matka, vdova, vládla laskavým slovem a pod jejich střechou se dobře a zbožně žilo. Nejstarší z nich Mechtilda, byla hospodyně rozvážnou a moudrou. Starala se o hospodářství, na poli zastávala práci hospodáře. Orala, síla, kosila obilí i trávu. Vše bylo vždy pečlivě a včas provedeno. Druhá sestra Maryka zastávala službu hospodyně na faře.

Polní práce na velkostatku v Chuchelné kolem roku 1910

Starala se o malé hospodářství, kravičku a drůbež. Pracovala poctivě, tak jako by pracovala na svém. Pán farář ji často chválil a vyzdvihoval její důslednost. Třetí sestra se jmenovala Anna. Byla vysokého vzrůstu, ale také vždy usměvavá a laskavá. Vždy čistě oblečená s bílým šátkem na hlavě. Vařila četníkům i financům. Byli to vesměs mládenci, kteří se zde rok co rok střídali. Myslím, že všem svým svěřencům nahrazovala matku. Čtvrtá sestra byla Tonka, ta pracovala ve fabrice – tabákovně. Pomáhala i s úklidem v kostele. V sobotu jsem ji vídala, jak nese náruč květin, aby ozdobila oltáře. Tuto službu vykonávala po celý svůj život. Pátá sestra jménem Hedla se po skončení školy dostala do panské prádelny, kde se pralo pro zámeckou vrchnost. Sloužil k tomu dům zvaný „Waschhaus.“ V pátek jsme potkávali dvě ženy, jak do zámku odnášejí velký koš prádla. Je až neuvěřitelné, jaký pořádek vládl ve všech domácnostech a hlavně v panských domech. Inu, hospodyně zůstávaly doma a staraly se o domácnost a děti. Naši máma říkávali: „Matka, která jde do práce a nechá své děti na „samopas“, narobí víc škody jak užitku. Dnes můžeme její slova jen potvrdit. Rodiny se rozpadají, protože tam chybí moudrá a laskavá velitelka, která nepřichází už

z práce domů unavená. Poslední ze sester byl Agnes. Ta měla ve svém životě štěstí. Dostala se do zámecké kuchyně jako pomocnice, a později jako hlavní kuchařka. Sjezdila s knížecí rodinou kus světa a zůstala jí věrnou služebnicí až do příchodu komunistů. Ti rodině zestátnili majetek, proto se vystěhovali a usadili až v daleké Brazílii. Zůstali však s Agnes ve stálém kontaktu. Podávala jim zprávy o všem dění okolo jejich rozsáhlého panství, modlila se za jejich rodinu. Všechny dcery žily ve shodě, matce odevzdávala každá svůj skromný výdělek, a ona měla právo s ním nakládat, jak bylo nutné. Dnes je to v rodinách mnohdy jiné. Všichni by chtěli poroučet, každý se dožaduje svého práva, ale povinnosti chce nést jen málo kdo.

Stará máčirna

K významnému rozvoji pěstování a zpracovávání lnu v Německu došlo koncem 19. století. Výrazně stoupala potřeba plátna, vyráběného ze lněné příze, na uniformy pro vojáky, námořníky a železničáře. Militarizace veřejného života v Německu a spráteném Rakousku – Uher-sku a budování silného německého obchodního, zejména však vojenského loďstva dávaly zvýšenou možnost uplatnění výrobků lnářského průmyslu. Stavba továrny na zpracování lnu v Chuchelné byla zahájena v květnu 1907. Objekt továrny byl umístěn nad Chuchelnou v prostoru mezi silnicemi do Bolatic a Strahovic. Počátky podniku byly skromné, stálo zde pouze několik nejdůležitějších budov, lámárna lnu, tírna, malá kotelná se strovnou, agregát a dům správce. Zpočátku se len močil pouze rosou a následně sušil na poli. První máčirna byla otevřena na dvoře Hilvetihof v roce 1909, následně ve Strahovicích a Krzyzanowicích, v roce 1911 v Chuchelné. Příprava spočívala v máčení lnu za pomoci horké vody v máčírně (Röste), zbudované zároveň s výzkumnou stanicí pro pěstování a zpracovávání lnu na Albertovci. Rozmáčený len pak byl dodáván do vlastní továrny a zde zpracováván na lněná vlákna, semena a pokrutiny, vhodné jako krmivo nebo pro lisování oleje. V továrně byly kromě mužů, zaujímajících místa technického personálu, zaměstnány převážně ženy.

Krátce po zahájení provozu byla továrna dne 10. 2. 1908 postižena požárem, když se zpracováváný len chytil od příliš zahřátého kola, během krátké doby stály všechny objekty továrny v plame-nech. Podařilo se zachránit stroje, ale shořely veškeré zásoby lnu a mnoho set centů krmiva, budovy byly poškozeny. Jelikož továrna byla pojištěna, byla vzniklá

škoda uhrazena. Zachráněné stroje byly převezeny do Bořutína a tam se na nich pracovalo do té doby, než byla továrna zase obnovena. Generální ředitel Püschel se postaral o to, aby obnova byla provedena velmi rychle. Podařilo se mu přitom provoz továrny dále modernizovat. Tím bylo umožněno rozšířit stav zaměstnanců na 400 osob a získat pro chuchelenskou továrnu velkou pověst jak v okolí, tak v mezinárodním měřítku.

Vedení továrny, ve spolupráci s knížetem Karlem Maxem Lichnovským, se v roce 1911 rozhodlo ke stavbě máčírny na sever od myslivny Háj na levém břehu potoka Zbojničky poblíže hranice katastru s Krzanowicemi, která byla napájena vodou z potokas pomocí náhonů. Bylo to na zá-

kladě stále rostoucího množství zpracovávaného lnu, na jehož přípravu k výrobě dosavadní máčírny nestačily. Protože na máčení lnu bylo třeba velkého množství vody, bylo rozhodnuto vybudovat nový objekt u Mlýnského rybníka, zásobujícího vodou dosavadní mlýn Jana Žvaky, který kníže Karel Max Lichnovský odkoupil. Areál mlýna byl pak přebudován na sušírnu neboli pražírnu lnu. Máčirna (pražirna) se německy řekne Röste nebo Rösterei, začalo se tak říkat i nové vznikající osadě, z toho vznikl dnešní název Resta. Nový podnik znamenal pro Chuchelnou další podnět ke vzrůstu jejího osídlení, Resta se rozrostla o další domky zaměstnanců, stavělo se i jinde, nejenom v Restě. Začala pozvolná výstavba domků pro zaměstnance továrny na zpracování lnu v prostoru i kolem této továrny.

Provoz továrny na zpracování lnu se v letech 1911–1912 dále rozšiřoval. Karel Max Lichnovský využíval svého postavení, Jako pruský velvyslanec v Londýně, v období 1912–1914, vedl jednání o spolupráci britských textilk s továrnou v Chuchelné. Dne 16. září 1913 přijal císaře Viléma II. k prohlídce své továrny, která se stávala ukázkovým podnikem svého oboru v Německu.

Žvakův mlýn

Dopad válečných událostí v roce 1915 byl v Chuchelné poněkud zmírněn prosperitou továrny. Po vyhlášení války nejprve její produkce poklesla v důsledku přerušení styků se znepřátelenými státy. Kníže však využil objednávek na přízi od textilních továren, vyrábějících uniformy pro armádu, a výrobu postupně dále rozšířil. Chuchelenská továrna dodávala polotovar na uniformy i pro rakouskou armádu, údajně dokonce v ještě větším množství než pro armádu německou. Přešla také na výrobu výplní křidel pro vojenská letadla. Řada jejich zaměstnanců byla jako nepostradatelní vyreklamována před vojenskou službou a počet pracovníků značně stoupl. Ke konci války dosahoval již téměř 1000 osob. Na statcích knížete Lichnovského byl len pěstován na více než 1000 ha půdy, jinak byl dodáván ke zpracování i od mnoha jiných pěstitelů. Pro jeho úpravu byla vybudována další pražírna lnu v Krzyżanowicích. Len se ovšem takto stal v okolí Chuchelné téměř monokulturou a jeho kvalita se postupně zhoršila. Ročně se zpracovávalo

více než 5 000 000 kg surového lnu a vyrobilo se z něj až 300 vagonů příze. Personál továrny měl zajištěn dobré výděvky, mohlo se pokračovat v budování sídliště pro dělníky a zaměstnance velkostatku kolem továrny, k čemuž jim K. M. Lichnovský půjčoval povozy, cihly a písek. Samotný kníže stavěl na statku i v továrně další hospodářské budovy. Z výnosů výroby v továrně poskytl válečné půjčky ve výši několika milionů marek. Chuchelenská továrna se stala ve svém oboru největší v Německu, když produkovala 20 % celé německé výroby příze. Ke konci roku 1918 bylo i Lichnovskému jasné, že konec války a nové nejisté poměry po ní znamenají konec,

nebo aspoň značné omezení prosperity lnářské továrny. Nové uspořádání střední Evropy po první světové válce znemožňovalo Lichnovskému rentabilně hospodařit. Knížecí dominium se po změně hranic totiž nacházelo na území tří států a celní bariéry komplikovaly dovoz suroviny, jíž byl nedostatek. Konec války také znamenal ztrátu zásadního odběratele. Panství tehdy pěstovalo len už na 1275 ha a v továrně na zpracování lnu se této suroviny zpracovalo 5 000 000 kg. Z tohoto množství pocházelo 20 % ze Středního a Dolního Slezska, 50 % z Horního Slezska a 30 % z Hlučínska. Protože nouzové ubytování pro dělnice z továrny již nedostačovalo, zahájil K. M. Lichnovský proti areálu továrny

v rohu mezi silnicemi do Strahovic a Krzanowic stavbu nové internátní ubytovny, nazvané Dívčí domov (Mädchenheim), který byl slavnostně otevřen 25. října 1920.

Továrna na zpracování lnu byla postižena 1. ledna 1920 novým velkým

požárem, při němž shořela balírna lnu s veškerým zařízením a zde uloženými surovinami. K hašení požáru se sjeli hasiči z celého okolí. Škody byly značné a Karel Max Lichnovský musel věnovat nemalé částky na jejich odstranění. Oprava továrny byla provedena v rámci stavebních prací v souvislosti s vybudováním Dívčího domova. Požár továrny se ovšem pro nastávající budoucnost považoval za zlé znamení. Ještě předtím však proběhlo 15. ledna 1920 jednání zástupců Československa, Německa a generálního ředitele Püschela, na němž byl tlumočen zájem Výboru pro ochranu zájmů zemědělství na Hlučínsku na zachování továrny na zpracování lnu v Chuchelné.

Vládní prezident Šrámek slíbil, že tuto záležitost přednese ve vládě, a garantoval, že zboží, objednané továrnou v Německu před 10. lednem 1920, bude dovezeno bez cla, do dne obsazení se vše může platit v německé měně a ta se pak může užívat na obsazeném území Hlučínska ještě 1 rok. Během roku 1920 začali obyvatelé Chuchelné, tak i chuchelenský velkostatek, prožívat potíže, způsobené vznikem nové státní hranice, které se v důsledku zostřujících bezpečnostních a celních předpisů stávaly obtížně průchodné. Vázly dodávky lnu pro chuchelenskou továrnu z německé strany.

Nová mačárna

Dívčí dům

třeby tabákové továrny s rozhodnutím, že provoz bude zahájen v roce 1929. Toho se již ale nedožil Karel Max, který dne 28. 2. 1928 umírá.

K očekávanému a několikrát odloženému otevření tabákové továrny došlo až 8. června 1930. oficiálně byl provoz v továrně zahájen až počátkem července 1930. Počítalo se s tím, že nová továrna bude vyrábět ročně asi 400 milionů cigaret (2 vagony týdně) a 100 tun šňupavého tabáku (1 vagon měsíčně) a bude zaměstnávat příslé Čechy, dělníci německého původu měli problém v továrně najít práci. Ředitelem továrny se stal Evžen Petříček. Organizačně byla propojena s tabákovou továrnou v Novém Jičíně a zpočátku bylo v ní zaměstnáno 60 dělníků a dělnic, do konce roku 1930 stoupl jejich počet na 110.

I přes daňové úlevy se stav chuchelenské továrny v roce 1922 neustále zhoršoval. Státní dotace pro její udržení se nepodařilo dojednat a bylo jasné, že podnik spěje vstříc neradostné budoucnosti. V roce 1923 továrna zaměstnávala už jen 320 dělnic a 40 dělníků a pro nedostatek surovin opět částečně zastavila práci. Situace byla nesporně vážná. Potíže, vzniklé v souvislosti s pozemkovou reformou, byly nepochybně jedním z důvodů, proč došlo k dalšímu omezování práce v chuchelenské továrně na zpracování lnu. Koncem ledna 1924 správa továrny propustila z práce další dva dělníky, načež 226 dělnic vstoupilo 1. února 1924 na protest proti tomu do stávk.

Dne 23. dubna 1925 továrna znovu zastavila na neurčito práci, a tím bylo bez práce 200 dělnic a 20 dělníků. Dělnice odešly zčásti na zemědělské práce do Německa, zčásti jinam, některé z nich se časem do továrny vrátily. Továrna měla v roce 1925 u různých bank v Opavě, Ratiboři a Katovicích dluhy v celkové výši 11 906 228,31 Kč. Úpadek továrny znamenal samozřejmě citelné zhoršení sociální situace obyvatel Chuchelné. Současně však přinesl také posílení pozic proněmecky orientovaných kruhů.

Rok 1926 začínal plně ve znamení dohasínajícího provozu v továrně na zpracování lnu vlivem odbytových potíží, nedostatku surovin a odtržením Hlučinska od Německa. Slavná továrna v Chuchelné nyní stála před úpadkem. Dělnice a úředníci byli propuštěni a vše upadlo do velké nouze. Jen 27 dělníků zůstalo k obsluze elektrického zařízení a obstarávání nouzových prací. O záchranu továrny se snažili všichni, jimž na tom záleželo. Obecní zastupitelstvo se počátkem roku 1926 obrátilo v té věci s žádostí i na prezidentskou kancelář. Jednání o možnosti její záchrany nevedla k žádnému výsledku a od léta 1926 se proto připravovala její konečná likvidace. Ke konečnému uzavření továrny na zpracování lnu došlo 30. září 1926.

Snaha pomoci lidem, postižených uzavřením chuchelenské továrny, vedla knížete Karla Maxe Lichnovského dne 30. listopadu 1927 ke konečné smlouvě o prodeji objektu továrny československé tabákové režii za 2,5 milionů Kč. Dne 16. února 1928 zmíněná režie objekt převzala a hned zahájila jeho adaptaci pro po-

Dne 24. září 1938 bylo z tabákové továrny evakuováno její strojní zařízení do Nového Jičína a provoz podniku byl zastaven. Češi, kteří přišli do Chuchelné jako zaměstnanci tabákové továrny nebo v jiných státních službách, začali rovněž odcházet a směřovat zpět do vnitrozemí ČSR. Chuchelenská továrna začala sloužit jako skladiště pro obilí, přivážené z Německa.

Stále rostoucí potřeby německého zbrojního průmyslu přivedly německé mocipány k zájmu o využití objektů továrny pro potřeby válečné výroby. Továrnu převzal koncern „Aktiengesellschaft Alfred Nobel“ v Hamburku, zaměřený na výrobu výbušnin pro německé ozbrojené síly. Bylo rozhodnuto ji adaptovat na výrobu náplní pro letecké pumy a dělostřelecké granáty. Protože tato výroba podléhala přísnému utajení, hovořilo se oficiálně o tom, že v továrně bude výroba dynamitu, který byl používán převážně v civilním sektoru. Proto také oficiální název továrny zněl „Fabrik Kuchelna. Gesellschaft für Montanindustrie München“ (Továrna Chuchelná. Společnost pro důlní průmysl). Dynamit také skutečně v chuchelenské továrně vyráběn byl, ovšem v mnohem menší míře než trinitrotoluen, používáný pro uvedené potřeby armády.

V polovině roku 1940 se začaly provádět adaptační práce pro nové využití objektů. V továrně kromě úprav stávajících budov byly nově postaveny tři menší objekty, z nichž nejdůležitější byl objekt samostatné plnárny, stojící

uprostřed areálu továrny. Vybudovala se železniční vlečka pro spojení s nádražím a v bezprostředním okolí továrny vznikly dřevěné táborové baráky pro ubytování asi 150 dělníků, kteří měli přijít ze všech konců německé říše. Na tyto práce se využívalo zčásti místních lidí, ale v mnohem větší míře Poláků, Čechů a jiných obyvatelů území, obsazených Německem, poslaných do Chuchelne na nucené práce. S částí z nich se po zahájení výroby v továrně počítalo, že tam zůstanou i nadále. Provoz v chuchelenské zbrojní továrně byl zahájen v první polovině roku 1941 a postupně se dále rozšiřoval. V plném rozsahu fungovala továrna až během roku 1942, kdy zde pracovalo 600 osob. Nalezli zde zaměstnání obyvatelé Chuchelne, okolních obcí, daleko více bylo těch, kteří byli na práci přiděleni buď v rámci nucených prací, nebo jako dobrovolníci odjinud. Na provezech se chemickou cestou vyráběly výbušniny, především trinitrotoluen a dynamit, které pak v plnění byly dávány do patron, bomb a dělostřeleckých granátů. V dobách maximálního pracovního vypětí byla továrna schopna vyprodukovat až 30 000 pum denně. Práce byla namáhavá a velmi nebezpečná – neustále hrozilo nebezpečí výbuchu, proto byly provozy skráceny vodou, která vytvářela na podlaze kaluže, a pracovníci museli nosit dřeváky na vysokých podrážkách. Pracovalo se se sloučeninami čpavku, od nichž zaměstnancům velmi rychle rezavěly vlasy. Na druhé straně však měli zajištěnou odpovídající lékařskou péči, při níž se museli podrobovat pravidelným kontrolám. Pokud někdo měl zdravotní potíže, byl na delší či kratší dobu převeden na práci v zahradnictví knížat Lichnovských. V závodní kantýně byla zajištěna vydatná strava. Kmenoví zaměstnanci továrny dostávali slušnou mzdu, nasazeným dělníkům z Polska, Francie a odjinud bylo vypláceno dobré kapesné, dostávali oblečení a po práci se mohli volně pohybovat po vesnici a okolí. Pracovalo se v třísměnném provozu po 8 hodinách, mzda byla vyplácena týdně.

Viditelnými projevy toho, že se blíží fronta a s ní i konec hitlerovské třetí říše, byly nálety angloamerického letectva, které započaly 20. června 1944 a v dalších měsících a týdnech se stále více stupňovaly. Při prvních náletech letadla ješ-

tě bomby na Chuchelnou neshazovala, jejich cílem byly důležité objekty v hornoslezské průmyslové oblasti, ale bylo jen otázkou času, kdy se tak stane. Určitě již tehdy velení spojeneckých vojsk vědělo, čemu slouží chuchelenská továrna a jaký je to důležitý cíl strategického významu. Pravděpodobně k tomu dopomohly snímky leteckého průzkumu, a ještě více skutečnost, že posláni továrny bylo veřejným tajemstvím, o němž se mohl snadno dozvědět někdo, kdo podával zprávy spojeneckým výzvědným orgánům. Vedení továrny žádalo 26. února 1944 o další pracovníky, počet lidí, zaměstnaných v továrně, tehdy dosáhl až 1200 osob v marné snaze oddálit konec třetí říše.

Jedním z rozhodujících dnů v následném vývoji situace byla Bílá sobota 31. března 1945. Toho dne padla Ratiborž a bombardovací letectvo angloamerické armády přiletělo bombardovat chuchelenskou továrnu. Objekt plněrně vyletěl do povětří, přičemž účinky exploze byly znásobeny také výbuchem skladovaných výbušnin. Většina ostatních objektů byla poničena a při následném požáru shořel celý tovární blok při silnici. Škody byly takové, že továrna byla pro následující dny a týdny zcela vyřazena z provozu. Dne 5. dubna 1945 byla nařízena evakuace obyvatelstva a většina obyvatelů z obavy před následky očekávaných bojů uposlechla. Odešel i personál továrny a její zařízení, pokud nebylo zničeno při náletu, mělo být odvezeno do Bavorska.

V první polovině června 1945 se v Chuchelně objevila vojenská posádka, jejímž úkolem bylo pořídit soupis nalezeného zařízení a převzít objekt zničené továrny. Byly zde 4 lokomotivy na naftu a 1 parní lokomotiva s vozíky, všechny úzkorozchodné na dráhu 60 cm. Nalezené bedny na munici, olej, varnice a jiné potřeby pro vojsko převzala v červenci 1945 z velké části armáda, zbytek byl dán pro potřeby velkostatku. Strojní zařízení a celý objekt továrny měly připadnout tabákové továrně v Novém Jičíně. Vojáci pak zůstali v továrně do doby, než ji oficiálně převzala novojičínská továrna, střežili ji a zahájili v ní odklízení trosků a nejnnutnější zabezpečovací práce.

Ing. Rudolf Sněhota – starosta

JÁ SE VRÁTÍM...(autobiografický příběh Andělína Küffla z konce 2. světové války)

Uplynulo již 79 let od konce 2. světové války. Lidé, kteří ji prožili, nikdy nedokázali zapomenout na všechno zlé, co je během válečných let potkalo. Není možné zapomenout na hlad, zimu, duševní i tělesná strádání, na všechny ty útrapy a bolest ze ztráty svých nejbližších. Po válce se o prožitých válečných letech téměř nemluvalo, snad aby lidé rychleji zapomněli, ale také proto, že se o válečných událostech mluvit ani nemohlo. Lidem na Hlučínsku bylo neustále vytýkáno, že muži našeho regionu bojovali v německé armádě. Ale oni nemohli odmítnout vstup do armády, neboť toto území patřilo Německu, tzv. Altreichu.

Každý člověk prožíval válečná léta jinak. Jistě byl rozdíl v tom, jak je prožívaly matky, které měly na frontě své syny a muže, jinak je prožívali muži na frontě, jinak malé děti. Pro dospívajícího chlapce byly události, které prožil během několika měsíců odloučení od rodiny, velmi silné. Proto své pocity vepsal do tohoto příběhu. Pod tíhou prožitých válečných událostí dospěl velmi rychle. O to více si po válce a po celý svůj život vážil hodnoty lidského života a také veškeré přírody, která člověka obklopuje a je jeho součástí. Stále děkoval svému Andělu strážnému, že ho ochraňoval v nebezpečných situacích a dovedl ho vždy ve zdraví domů.

Vzpomínky pana Andělína Küffla (1. část)

Narodil jsem se 11. 3. 1928 v Chuchelné. Můj otec se jmenoval František Küffel a maminka Marta, rozená Komárková. Těsně před válkou, v mých jedenácti letech, můj otec zemřel a výchova tří dětí zůstala na mamince. V době války to pro ni byla jistě velmi těžká situace, ale vzhledem k tomu, že ostatní muži museli postupně rukovat do německé armády, jsme my, děti, byly na tom vlastně všichni stejně. Ve škole se začalo vyučovat německému jazyku a mou částečnou výchovu převzala také Hitlerjugend (HJ), to je spolek, který jsme museli dvakrát týdně dvě až tři hodiny navštěvovat. Jeho členové se po dovršení 18 let automaticky stali členy NSDAP. Tak to mělo být i s mým starším bratrem. Bylo mu však příslušníky HJ sděleno, že se slavnostního převádění nezúčastní, protože si členství v této straně nezaslouží. Měl jsem 16 let, a přestože jsem i já na sobě pociťoval křivdy nacismu, byl jsem poslušný. Tak jsme totiž byli vychováni. Z válečných front se k nám dostávaly zprávy o nepříliš dobré situaci německého vojska a nikdo nevěděl, co bude dál.

Ve svých vzpomínkách i ve snu se častokrát vracím do této doby a chci se o své zážitky podělit. Snad si jednou některý mladý člověk mé vzpomínky přečte a porovná období svého dospívání s mým. Musím se vrátit až do listopadu 1944. Tam mé válečné tažení začalo. V posledních dvou letech války se všichni kluci, kteří dovršili 16 let, museli dostavit k povinné lékařské prohlídce. Zde také proběhly pohovory, které byly zakončeny dobrovolně povinným podpisem přihlášky ke zbrani SS. Setkali se tam vždy chlapci z několika sousedních obcí. Někteří byli nadšeni, že mohou přihlášku podepsat, jiní se tomu všemi silami bránili, ale neubránili. Postupně totiž dostávali pozvánky na předvojenský výcvik HJ Wehrtuchtingungslager. Zkráceně jsme tomu říkali WE Lager. Tam pokračovalo přesvědčování k dobrovolnému vstupu do německé armády. O činnosti této organizace se mi až po padesáti letech od konce války dostala do rukou knížka „Hitler Jugend Diwizion“. Zde jsem se dočetl, že příslušníci této divize se od roku 1943 formovali a při invazi způsobovali spojeneckým vojskům nemalé ztráty, při kterých sami zahynuli. Další organizovanou skupinou byly tzv.

“Heimatflag“. Ty vznikaly v průmyslových oblastech jako domobrana u protiletadlového dělostřelectva. Zde byli k dělům zařazováni již čtrnáctiletí chlapci. Ve druhé polovině roku 1944 to již s německou armádou vypadalo špatně. Když už Rudá armáda klepala ve východním Prusku na dveře Třetí říše, museli jít mladí kluci na dva měsíce kopat zákopy, tzv. “Ostwal“. Nebraly se ohledy na to, že hoši mají před maturitou, jiní před závěrečnými učňovskými zkouškami a nebudou moci svou přípravu na povolání dokončit. Musím říci, že jsem měl velké štěstí, že jsem se tomu všemu vyhnul, neboť jsem měl okolo sebe dobré lidi, kteří mi pomohli.

Vždy, když jsem dostal příkaz k nástupu, mě zaměstnavatel takzvaně „vyreklamoval“. Až koncem listopadu 1944 jsem obdržel obsílku k nástupu do WE Lagru. To již nebylo vyhnutí, neboť mě tentokrát mistr poslal na zvláštní oddělení. Tamní pracovník jen pokrčil rameny a já jsem se musel 1. 12. 1944 hlásit na St. Annaberg /OS/ Ober Schlesien/ k nástupu. Bylo mi to líto, neboť 8. prosince jsem měl skládat tovaryšské zkoušky. Nyní jen trochu odbočím a vysvětlím, kde je Annaberg (Andělská hora v Jeseníkách). Je to hora v srdci Slezska, na jejímž vrcholu je klášter a kostel zasvěcený svatě Anně. Po I. světové válce a ve 20. letech 20. století zde došlo k potyčkám mezi Němci a Poláky, kteří toto území neoprávněně zabrali. Byl jsem na toto místo velmi zvědavý. Za Reichu se totiž do Chuchelné přistěhoval učitelský manželský pár a pan řídící Paul Muller byl původem rodák z Chuchelné. Dva roky byl ve wehrmachtu v hodnosti kapitána a pro nemoc byl z armády propuštěn. Právě od něj jsem se v hodinách dějepisu o Annabergu dozvěděl. Za 2. světové války tam byl postaven velký amfiteátr. Na portálu byla umístěna německá orlice a bylo zde pochováno čtrnáct německých vojáků, kteří tam v boji padli. Ten památník byl však po válce odstraněn.

Vrátím se ke svému nástupu do armády. V ranních hodinách

jsem se vydal na cestu. Každý účastník se měl dostavit v zimní uniformě HJ, kterou si musel sám obstarat. Měl jsem na sobě jen vlastní spodní prádlo a na nohou boty, které se již rozpadaly. Válka už trvala pět let a o oblečení byla nouze. Maminka mi nabalila svačinu na cestu a já jsem vyrazil. Vlak vyjížděl z Opavy, v Chuchelné měl zastávku a pak pokračoval až do Annabergu. Ze stanice na místo určení jsem však šlapal ještě 10 km pěšky. Výcvikový tábor nebyl žádný lágr. Byla to krásná stylová budova, která v minulosti sloužila jako rekreační středisko pro mládež. Celkem se nás zde sešlo čtyřicet a vypadalo to jako nějaký elitní výběr. V přijímací kanceláři nás přijala pohledná slečna a u vedlejšího stolu seděl vzorový esesák. Výška okolo dvou metrů, úplně světlé vlasy, modré oči, obličej samá jizva, na pravé ruce měl protétzu. Jeho vzhled prozrazoval, že prošel bojišti války. Jeho přítomnost mě však vůbec nepřekvapila. Přijali nás a odpoledne byl

nástup, kde další dva důstojníci a esesák s protézou byli představeni jako vedoucí turnusu. Pak jsme vyslechli nějaký proslov v tom smyslu, že je nutné bojovat až do vítězného konce. Mé myšlenky však byly úplně jinde. Stále jsem přemýšlel o tom, jak se dostat 8. prosince k tovaryšským zkouškám do Opavy. Druhý den jsem si dodal odvalu, po obědě jsem zašel do kanceláře a vzorně pozdravil. Vyslovil jsem svou žádost o dovolenou za účelem absolvování tovaryšské zkoušky. Instruktore se na mne shora podíval a s cynickým úsměvem odvětil: „V první řadě musíme vyhrát válku a pak si můžeš udělat tovaryšské zkoušky“. Nedal jsem se a svůj požadavek a prosbu jsem zopakoval. Vzápětí jsem vyletěl z kanceláře s kopancem do zadku. Neodradilo mě to, šel jsem si jako beran za svým. Nedovedl jsem se s tím rozhodnutím smířit. Věděl jsem, že je to důležitý okamžik mého života. Museli jsme se pilně učit, abychom byli ke zkouškám připuštěni o půl roku dříve. Svůj výrobek z praktické zkoušky, tzv. Gelenkstuck, jsem měl odevzdaný a věděl jsem, že je to můj triumf. Ani kopanec mě neodradil a zkusil jsem svou žádost ještě dvakrát přednést. Výsledek byl ovšem vždy zamítavý. Vytrval jsem a poslední pokus vyšel! Esesák nebyl přítomen a milá slečna se nade mnou slitovala a podala mi nějaký doklad a jízdenku se slovy: „Utíkej přes pole k nádraží a dej pozor, ať tě na motorce nikdo nedohoní“. Bylo to od ní statečné, protože uběhly teprve čtyři dny od mého nástupu. Když jsem se později nad tím zamýšlel, došel jsem k závěru, že to jistě neudělala sama ze svého rozhodnutí. Jistě jí její nadřízený sdělil, že jestli ten otrava znovu přijde, ať ho pustí a je od něj pokoj.

Stejně se po celé čtyři dny výcviku nic nedělo. Po ranním nástupu a snídani se utvořila dvě družstva, mezi ně se hodil těžký míč, medicinbal, na kterém jsem nejvíce obdivoval krásnou kůži. Hráli jsme něco mezi fotbalem a ragby, německý se tomu říkalo Raufball. Důstojníci stáli na balkóně a dělali si poznámky, který z kluků

se nejvíc dokáže rvát. Hra byla občas přerušena sirénou, která ohlašovala letecký nálet amerických bombardérů. Ten byl namířen na deset kilometrů vzdálené chemické závody, které vyráběly benzín. Za pěkného počasí bylo z Annabergu vidět chemičku jako na dlani. Byla vzdálena asi 25 km od Opole po toku Odry, na okraji hornoslezské průmyslové pánve. Německá protivzdušná obrana také prováděla zamlžování a bylo zajímavé sledovat, jak během půl hodiny celá krajina zmizela v mlze. Při vyhlášení náletu jsme museli odejít do krytu, ve kterém byla parádně vybudovaná kanalizace pod amfiteátre. Když byl nálet v plném proudu, vyběhl jeden z instruktorů s pistolí v ruce ven, hledal na obloze případné zachraňující se letce. Ale v naší blízkosti nikdo nikdy nebyl. Při náletu se třásla celá zem a z nebe padaly střepiny jako kroupy. My jsme nerozvážně opouštěli kryt, abychom také něco viděli. Po jednom z náletů nám své počínání instruktor vysvětlil. Pocházel z Hamburku a při jeho bombardování tam zahynula jeho manželka, syn i rodiče, přišel také o dům. Proto si vzal do hlavy, že nikoho z těchto vzdušných pirátů nenechá naživu. Byl to zoufalý čin, kterým chtěl dát průchod spravedlnosti.

Cesta do Opavy nebyla jednoduchá. Celou dobu, kdy jsem utíkal přes pole na nádraží, jsem měl nastražené uši a poslouchal, zda neuslyším zvuk motorky. Žádnou jsem však neviděl ani neslyšel. Na nádraží v Annabergu jsem doběhl už za tmy a nastoupil do brzdící budky posledního vagónu. Co kdyby mě instruktor hledal, zavolal na nádraží, aby mě zadrželi a vrátili zpět. Konečně se vlak rozjel a já se s radostí v srdci blížil domů. Maminka mě čekala, protože jsem jí slíbil, že na zkoušky přijedu. Druhý den jsem zkoušku úspěšně složil a po ní jsem nastoupil normálně do zaměstnání. Nikdo se po mě z WE Lagru nesháněl a já se postupně uklidnil. Došel jsem k názoru, že instruktor lágru si jistě vše podle německé důslednosti ověřil a obě strany se nějak dohodly.

Poslední dny roku 1944 uplynuly jako voda. Velmi často jsem chodil k sousedům Stejskalovým, u nichž jsme zpočátku bydleli. Byl jsem tam považován skoro za rodinného příslušníka. Pan Stejskal měl české občanství a do Chuchelny byl přidělen jako financ. Seznámil se s místní dívkou, dcerou sedláka Otlíka, se kterou se pak oženil. Vždycky jsem se rád díval na nástěnné kalendáře, které u nich na zdi vsely. Byla tam uváděna i předpověď počasí a já sledoval, jestli to souhlasí s realitou. Jednou paní Stejskalová ukázala na dvě čtverky a prohlásila, že to nevěstí nic dobrého. Všichni jsme pochopili, kam její poznámka míří, a oči nás všech zamířily ke stropu. Tam byl totiž ubytován obávaný člověk v hodnosti Mister der Gendarmerie, po našem zvaný „šandara“ neboli policajt. Pro své české občanství musel mít pan Stejskal trvalý pobyt hlášený v tehdejší protektorátu. Byl proto v Ostravě a domů jezdil jen na víkend jen jednou za kvartál. On nám pak nosil zprávy o blížícím se konci německé armády a třetí říše.

Ke konci roku 1944 nevyšla Hitlerovi jeho poslední ofenzíva v Ardenách, která ztroskotala na nedostatku paliva. Na východní frontě, na linii Visla, byl zdánlivý klid. Rudá armáda se připravovala na svou poslední ofenzívu. Hitlerův projev k německému národu a branné moci 1. 1. 1945 byl jeho poslední. Ještě dlouho po válce mi v uších znějí jeho slova: „Ať mi všemohoucí Bůh odpustí poslední dny války, které budou hrozné, ale potřebné k německému vítězství“. Ke konci roku 1944 už měli nacističtí předáci ve východní části Německa, podnikatelé a obchodníci, sbaleny své kufry se zajištěním pobytu v západní části země. Ti všichni věděli, že se blíží konec, jen prostý lid a fanatici ne. Po Novém roce jsem jezdil i nadále vlakem do práce a dovídal se o situacích na frontách. Velmi mě to zajímalo, ale s nikým jsem o tom nemohl diskutovat. Všichni o té hroutící se situaci věděli, ale tvrdili, že se na vůdce spoléhají, neboť má určitě nějakou tajnou zbraň, kterou ukáže, až nastane vhodný čas. V té době vládl v celé oblasti přísný nacistický režim. Hodně zpráv jsem se dovídal v hospodě pana Postulky. Nechodil jsem tam popíjet pivo, které v té době bylo jen čtyřstupňové, nepil jsem alkohol ani nekouřil. Za „Reichu“ to bylo mládeži přísně zakázáno a při porušení byl tvrdě trestán konzument i prodávající. Chodil jsem tam hlavně kvůli novinám a časopisům, které byly hostům k dispozici. Při jejich čtení mi stačila sodovka. Tiše jsem tam seděl a poslouchal rozhovory přítomných o situaci na frontách. Dne 15. 1. 1945 se moje návštěva hostince o něco protáhla. Byli zde totiž vojáci z místního lazaretu, který byl umístěn v zámku Lichnovských. Sledoval jsem, jak se v koutku objímali s místními děvčaty, která byla v mém věku. Tehdy jsem po-

chopil, že děvčata dospívají dřív než chlapci. Také tam byli starší kamarádi, kteří přijeli na dovolenku z fronty. A bylo opravdu co poslouchat. Ve 22.00 hodin jsem se zvedl a chtěl zaplatit. Klepal jsem o pult svou kovovou mincí, když v tom zazněl v rozhlasu gong a hlasatel oznamoval: „Je 22.00 hod., posloucháte zprávy bezdrátového rozhlasu. Na východní frontě zahájila Rudá armáda ofenzívu na Visle a v úseku Kielce se podařilo nepříteli německou obrannou linii prolomit“. Ofenzíva už ale začala 12.ledna. Po návratu domů jsem tuto zprávu sdělil mamince, která chvíli mlčela, pak řekla: „To je náš konec“. Nemyslela tím konec Třetí říše, ale konec naší rodiny a domu. Nebylo proč se jejímu strachu divit. Německá propaganda v poslední době v rozhlasu, tisku i na plakátech informovala o brutalitě a nelidském zacházení rudoarmějců vůči německému obyvatelstvu, hlavně ženám. Ale to se dělo na obou stranách. Jeden příslušník wermachtu ještě v době vítězného tažení prohlásil: „Bůh nás ochraňuj od toho, co jsme dělali v Polsku a Rusku“. V průběhu války jsme i my doma něco zaslechli o koncentracích i o krutostech na východě, kterých se Němci na obyvatelstvu dopouštěli. Bylo jasné, že se jen tak nevzdají a budou klást houževnatý odpor. Proto byly maminčiny obavy opodstatněné. Druhého dne ráno jsme v dále slyšeli dunění děl. Ještě dva dny jsem dojížděl do zaměstnání a viděl jsem, že v ulicích je plno plakátů, na kterých ruský voják svými krvavými rukama rdousí německou ženu s dítětem v náručí. U toho byl nápis: „Sieg oder Bolschewismus“. Na dalším plakátu byl zobrazen stařec s chlapcem, který svíral pancéřovou pěst a karabinu. Na pásce, kterou měl na ruce, bylo napsáno VOLKSSTURM (domobrana). Narychlo instalované reproduktory ve středu města vyhrávaly bojovou píseň „Volk ans Gewher!“ (Národe, do zbraně!)

Také v Chuchelné bylo vše naruby. Najednou se tu objevilo plno vojáků. Myslím, že to byli ženisté. Na ulici u statku (dnes Křížkova) stála auta a na nich naložené pontony. Vojáci byli ubytováni v rodinných domech. U nás jich bydlelo pět. Pod vedením partaje a starosty obce začala fungovat domobrana. Do té byli přijímáni muži nad 60 let a mladí kluci nad 15 let. Já byl mezi nimi. Vyfasoval jsem krátkou italskou pušku a dostal za úkol hlídat křižovatku u továrny, kde jsem dělal regulovčíka. V továrně se vyráběl na plné obrátky tritol a ženy, které zde byly zaměstnány, jim plnily granáty. Volkssturm v obci musel být narychlo založen příkazem shora, ale žádná součinnost a spolupráce s místním velitelstvím zde nebyla. Jednou při návratu ze služby jsem prožil nebezpečnou situaci. Noci byly tmavé, nebylo vidět na pár kroků před sebe. Všechno bylo dle předpisu důkladně zatemněné. Asi 150 metrů před domem jsem zaslechl nějaké slovo. Zůstal jsem stát a po chvíli se to ozvalo znova. Porozuměl jsem, že ten člověk vyslovil slovo „Hafer“ (oves). Nikoho jsem však v té husté tmě neviděl, jen jsem hleděl směrem, odkud hlas přicházel. Něco jsem odpověděl, ale ten naproti mně asi neslyšel. Po třetím slovu „oves“ jsem zaslechl natažení zbraně, a proto jsem vykřikl: „Nestřílet, já jsem Volkssturm“. Tu se mě dotyčný zeptal, proč neznám heslo. Vysvětlil jsem mu, že mi to nikdo neřekl. Pak jsem se dozvěděl, že velitel Volkssturmu se má každý den dostavit ke svému nadřízenému, který mu heslo pro daný den a hlídku sdělí. Po vyřčení hesla jsem měl v ten den odpovědět „Stroh“ (sláma – ovesná). Tato příhoda potvrdila mou domněnku, že se nejedná o jednotný postup domobran, který je řízen živelně, jen místně. Toto seskupení si vymysleli partajní pohlaváři ne proto, aby ti dědkové a kluci zachránili Třetí říši, ale proto, aby protitankovými zátarasy zpomalili postup nepřátelských vojsk. A funkcionáři mezitím sbalili kufry a zmizeli.

Regina Olejáková, bývalá kronikářka obce Chuchelná, 2015

Hasiči Chuchelná Vás srdečně zvou na

STAVĚNÍ MÁJE

V sobotu 27. 4. 2024

od 15:00 u hasičské zbrojnice

připraveno bude bohaté občerstvení a tombola

TRAKTOR

SLAVNOST CHUCHELNÁ

IRAN MAIDEN
MAIDEN

PŘEDKAPELY
NIGHTWISH
REVIVAL OSTRAVA
DJ Martin Hradečný

Afterparty

19. 7. 2024 / 17:00

CHUCHELNÁ HRŠTĚ A CUKRÁRNA · BOLATICE BAR (C) · PETR DEPTA (602 759 005)
OPAVA ABC BARVY (777 713 993) · SLUNA · DOLNÍ BENEŠOV HRŠTĚ · KOBEŘICE OÚ
OSTRAVA INFOCENTRA · KRAVAŘE PRŮMYSLOVÉ ZBOŽÍ · PIŠT DŮM & ZAHRADA
HLUČÍN KOZLOVNA · MIROSLAV BEDRUNKA (602 568 356)

PŘEDPRODEJ 500 Kč · NA MÍSTĚ 600 Kč · KONEC PŘEDPRODEJE 18. 7. 2024